

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

DECEMBER 3, 1965 — No. 726 — 21st YEAR OF PUBLICATION

Een korte tijd

Het was lunch-uur in downtown Hamilton en de zon gaf de vele wandelaars nog een nasmaak van de voorbijgegane zomer. Het was de mensen aan te zien, dat ze vergenoegd van het prachtige najaarsweer genoten.

Plotseling begon een man luidkeels een speech te houden. Zomaar, zonder aankondiging. Hij had niet eens helpers of vrienden rondom zich verzameld. "Out of a blue sky" begon hij de stadgenoten toe te roepen, dat er bij Jezus redding is en dat zij zich zouden bekeren.

Je kon het zien, de voorbijgangers waren verrast. Sommigen liepen meteen weer door zodra zij begrepen, waarover de man het had. Anderen bleven iets langer staan.

Het duurde maar enkele minuten, en toen was alles weer bij het oude.

Bij het oude, ja, maar toch waren wij wel een beetje jaloers op die man. Hoed af voor zijn courage. Om het meteen maar eerlijk te bekennen, wij konden onszelf nog niet direkt in zijn plaats zien. Om daar in Gore Park — het drukste punt in het hartje van Hamilton, de honderden wandelaars te interrumperen met wat die man meende, dat zij over Jezus Christus moesten weten.

Die man had een boodschap, weet u. Of wij het er mee eens zijn, doet er nu minder toe. Hij had een boodschap, en die kon hij eenvoudig niet voor zich houden. Die moest er uit!

Laten wij dan een Nederlandse achtergrond hebben, en laten wij dan minder emotioneel zijn, en laten wij dan nog veel meer redenen hebben om het anders te doen, — als wij dan dit maar met hem gemeen hebben, dat wij ook een boodschap hebben.

En wat voor een boodschap!

Christus' greep op de wereld wordt al duidelijker gevoeld. Hij komt en Hij is nu al bezig Zijn nieuwe samenleving vorm en aanzien te geven. Zijn greep wordt maar niet alleen gevoeld in landen, waar geloofsvervolging of oorlog woedt, maar eveneens op dit continent, in onze onmiddellijke omgeving.

In het boek der Openbaring wordt gezegd, dat de duivel "slechts een kleine tijd" heeft. Het is duidelijk in onze tijd te zien, dat de duivel die kleine tijd zeer efficient gebruikt. Het ene terrein na het andere is hij bezig (zo mogelijk) aan het Koninkrijk Gods te onttrekken. Kijk maar om u heen. Arbeid, kunst, wetenschap, ontspanning, onderwijs, sociale verhoudingen. politiek, en noem het maar. Het een na het ander wordt "ontkerstend". De duivel laat zelfs de kerk niet ongemoeid. Elders in dit nummer schrijft onze medewerker Paul Tameling een artikel over theologen (let wel: theologen), die menen, dat God dood is.

Religie, voor zover het nog in het openbare leven te vinden is, moet daaruit verdwijnen.

Het is duideljik, dat getracht wordt alles aan de greep van de Christus te onttrekken. Sociologen en economen, werkgevers en werknemers, filosofen en scientisten werken allen op "neutraal" terrein.

Het wordt nauwelijks aangekondigd. Het gaat zo geruisloos, dat wij het haast niet merken. Het gaat zo geraffineerd, dat wij, ja ook wij, soms vergeten waarom God ons eigenlijk leven doet. Het wordt zo logisch voorgesteld, dat wij er onze boodschap door vergeten. Wij houden elkaar bezig met elkáár iets te vertellen.

Bijvoorbeeld: Wij blijven rustig debatteren over een vraag, die God alleen maar beantwoorden kan, namelijk of God al dan niet iedereen liefheeft. Wij blijven elkaar bestrijden over een geheim, dat de Heilige Geest aan Zichzelf wenst te houden, namelijk over het tijdstip van iemands wedergeboorte (u weet wel: "voor, tijdens of na de doop").

Ach natuurlijk, deze en dergelijke dingen hebben wel hun waarde, hoewel ze haast altijd "de ander" betreffen. Heeft God die en ook die lief? Is zo en zo wel uitverkoren? Vanzelf komt dan het tafreel uit Lukas 13 ons voor de geest: "Zijn er weinigen, Heer, die behouden worden?" En dan horen wij Jezus' antwoord nog naklinken: never mind — weinig of veel, strijdt gij GIJ, om in te gaan.

In Openbaring staat, dat de duivel slechts een kleine tijd heeft. Een kort poosje. Dat betekent dan tezelfder tijd, dat ook wij slechts een kort poosje over hebben. In die korte tijd leven wij, zoals Dr. F. H. von Meyenfeldt het eens gezegd heeft, in een staat van oorlog.

Als wij dit beeld even mogen vasthouden, dan weet een ieder wel, dat in een oorlog de moraal, de trouw en de loyaliteit van het leger van enorm grote betekenis zijn. Een commandant heeft niet veel aan zijn soldaten, als zij er maar een beetje bijhangen.

Velen van ons hebben hen gezien, de Duitsers. die het maar niet wilden aannemen, dat hun Führer het verloren had, zelfs niet toen de overgave al een feit geworden was. Dat de geallieerden zulk een zware taak hadden om Duitsland op de knieën te krijgen werd niet veroorzaakt door het goede materiaal van het germanenvolk, maar door de taaie overtuiging, dat hen de zege beschoren was.

Wij hebben niet zoveel tijd meer te verliezen.

Wij moeten het laten zien en laten horen, dat niet alleen het Koninkrijk komt, maar dat het er al is. Zoals in de Mei-dagen van 1945 de bevrijders de grenzen van ons oude vaderland reeds hadden overschreden, terwijl wij nog omgeven werden door de Duitsers. Er was toen in geen enkele Nederlander meer twijfel over of ons land wel vrij zou worden. Dat stond voor ons vast. Daar leefden wij op.

Zo zullen wij moeten laten zien en laten horen, dat nu reeds de nieuwe samenleving in Christus de werkelijkheid voor ons is. Of, om het nog dichter bij onszelf te houden, wij moeten geloven, dat wij nu reeds nieuwe mensen zijn, hoewel wij nog zoveel in ons eigen leven moeten bevechten, dat ons hieraan doet twijfelen.

Een recent onderzoek in Engeland heeft uitgewezen, dat vele mensen aan hun godsdienst twijfelen. Zij zijn er niet meer mee tevreden. Velen menen, dat religie ouderwets is en in de tegenwoordige tijd niet meer bruikbaar. Anderen willen nog wel godsdienstig blijven, maar weigeren vast te houden aan traditionele standpunten en zienswijzen. Zij willen de invloed van de godsdienst ondergaan, maar het "doet" ze niets meer.

Het verschijnsel, dat door het onderzoek in Engeland aan het licht trad, doet zich in de meeste Westerse landen voor. Ook in onze eigen omgeving. Men wil grond onder de voeten en men vindt die niet.

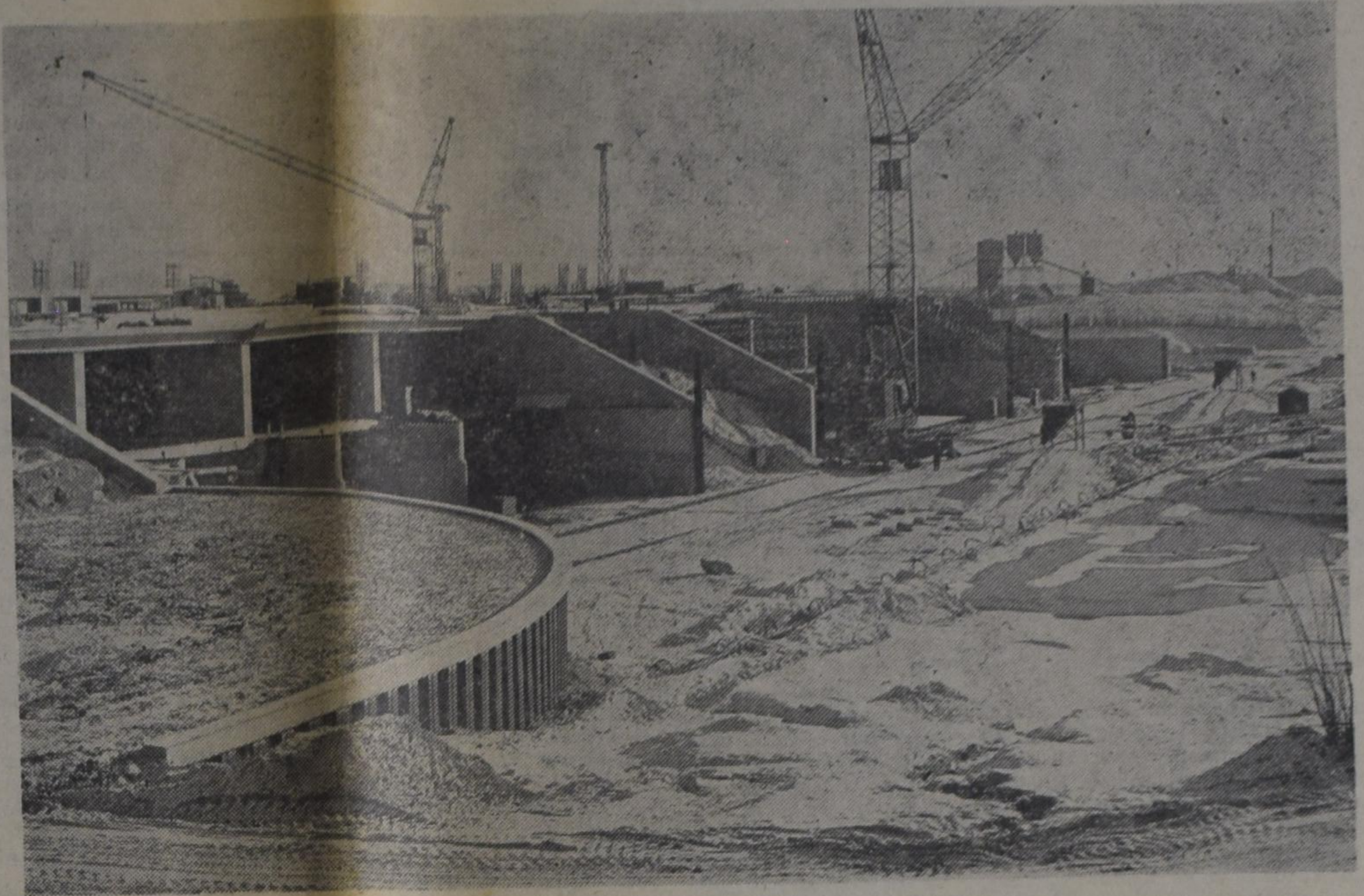
Die grond is slechts te vinden in het geloof aan de overwinning van Christus, in de realiteit van het Koninkrijk Gods. Waarschijnlijk was dit de boodschap, die de eenzame man in Hamilton's Gore Park wilde brengen. Maar het is in ieder geval de boodschap, die wij brengen kunnen. En brengen moeten. En die wij daarom zelf eerst moeten geloven.

Als die boodschap verstomt, als de kracht van het Koninkrijk niet in mijn eigen leven en in onze samenleving wordt gezien, dan kwijnt de wereld weg. Onlangs hoorden wij een predikant het zo sterk zeggen: de wereld teert weg — en het is uw schuld.

De duivel heeft slechts een korte tijd.

Dit betekent dat wij eveneens niet veel tijd meer hebben om te horen en te doen zien wat het Koninkrijk Gods nu al betekent, in ons zelf en in deze tijd.

D.F.

AFSLUITING LAUWERSZEE

Als in 1969 de afsluiting van de Lauwerszee tussen Groningen en Friesland is voltooid, zal een opvangbekken ontstaan voor de afwatering in het Noorden. De Lauwerszee krijgt uitwateringssluizen om het overtollige neerslagwater af te voeren. Op het werkeiland worden inmiddels vorderingen gemaakt bij de bouw van de sluizen. Deze zullen een afvoercapaciteit hebben van 16.000 kubieke meter per minuut via 3 groepen van 4 kokers met een totale doorstroombreedte van 120 meter.

LATE GEVOLGEN VAN HET KOLONIALISME

Buitenlands Overzicht
door
Prof. Mr. L. W. G. Scholten

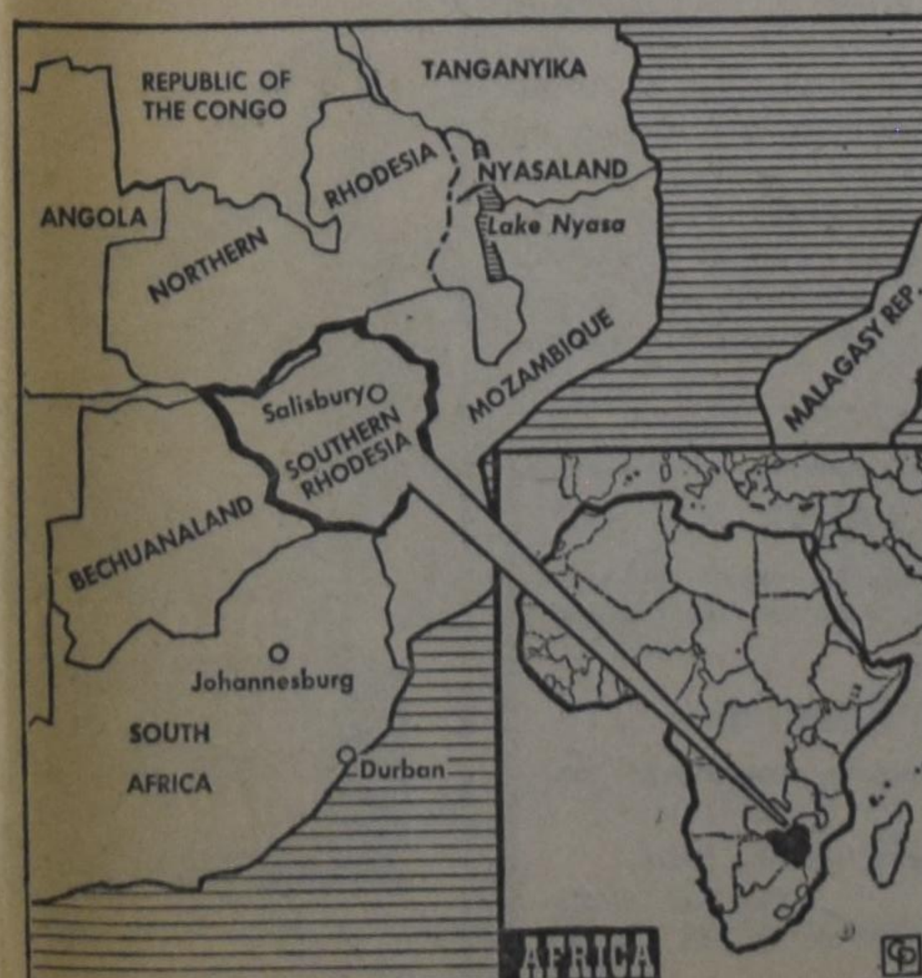
De beoordeling van het eigentijdse gebeuren stelt voor grote moeilijkheden. Men moet als het ware buiten de hedendaagse ontwikkeling der dingen gaan staan en dan van een afstand de feiten gaan waarnemen. Het beste doet men dit door alles te plaatsen in historisch licht. Men komt dan vanzelf tot voorzichtigheid in oordelen, omdat de Prediker dat zo eenvoudig duidelijk omschrijft met: Wat geweest is, dat zal er zijn . . . er is niets nieuws onder de zon.

Zo gaat het ook met de verspreiding der volken over de wereld. Reeds in de verre oudheid komen wij ondernemende volken tegen, die zich vestigen in vreemde streken. Zij stichten daar volksplantingen. De Grieken deden zo en de Romeinen. Heel vaak namen de vreemdelingen de grond in beslag, zij werden daar coloni, landbouwers. Die kolonisten hadden meestal een hogere beschaving. Door hun grondbezit vormden zij een bovenlaag. Zo breidde de beschaving van de Middellandse zeevolken zich uit over West Europa en Brittannie. En met de vreemde beschaving kwam dan het christendom mee, zulks met gebruikmaking van de wegen van de handel. Indien dit kolonialisme niet had bestaan, zou West Europa er heel anders uitzien dan nu. In elk geval hadden wij dan het Christendom gemist.

Kolonialisme op zich zelf is dus niet verkeerd. Integendeel het kan zegenrijke gevolgen hebben. Evenwel begon omstreeks 1500 een ander soort van kolonialisme. Men zocht in vreemde streken de daar aanwezige rijkdommen, het goudland, el dorado. Eerst de Portugezen en de Spanjaarden, later de Engelsen, de Nederlanders en de Fransen beschouwden de nieuw ontdekte gebieden als uitbuitingsobject. Toch moeten wij niet vergeten, dat Portugezen en Spanjaarden niet alleen gedreven werden door zucht naar rijkdom. Zij werden ook gedreven door de gedachte aan verbreiding van het christendom en verspreiding van eigen cultuur. Dat ze daarbij vaak de inheemse beschaving vernietigden, was af te keuren.

In de tweede helft van de 19e eeuw kwam een nieuwe golf van koloniale strevingen op. Voornamelijk Afrika was het doel. Zonder te letten op de belangen van de inheemsen, streden Engelsen en Fransen om de beste stukken. België en tenslotte ook Duitsland eisten ook een portie op. De Zuid Afrikaanse boeren deden dat aanvankelijk als de oude colonie, als boeren. Vandaar dat zij zich zo vast gehecht hadden aan de in bezit genomen grond en aan het behoud van hun beschaving. Op zich zelf is dat ook niet af te keuren. Ook voor deze mensen gold het woord: "Vervult de aarde," evengoed als onze vroegere voorouders West Europa in bezit hebben genomen.

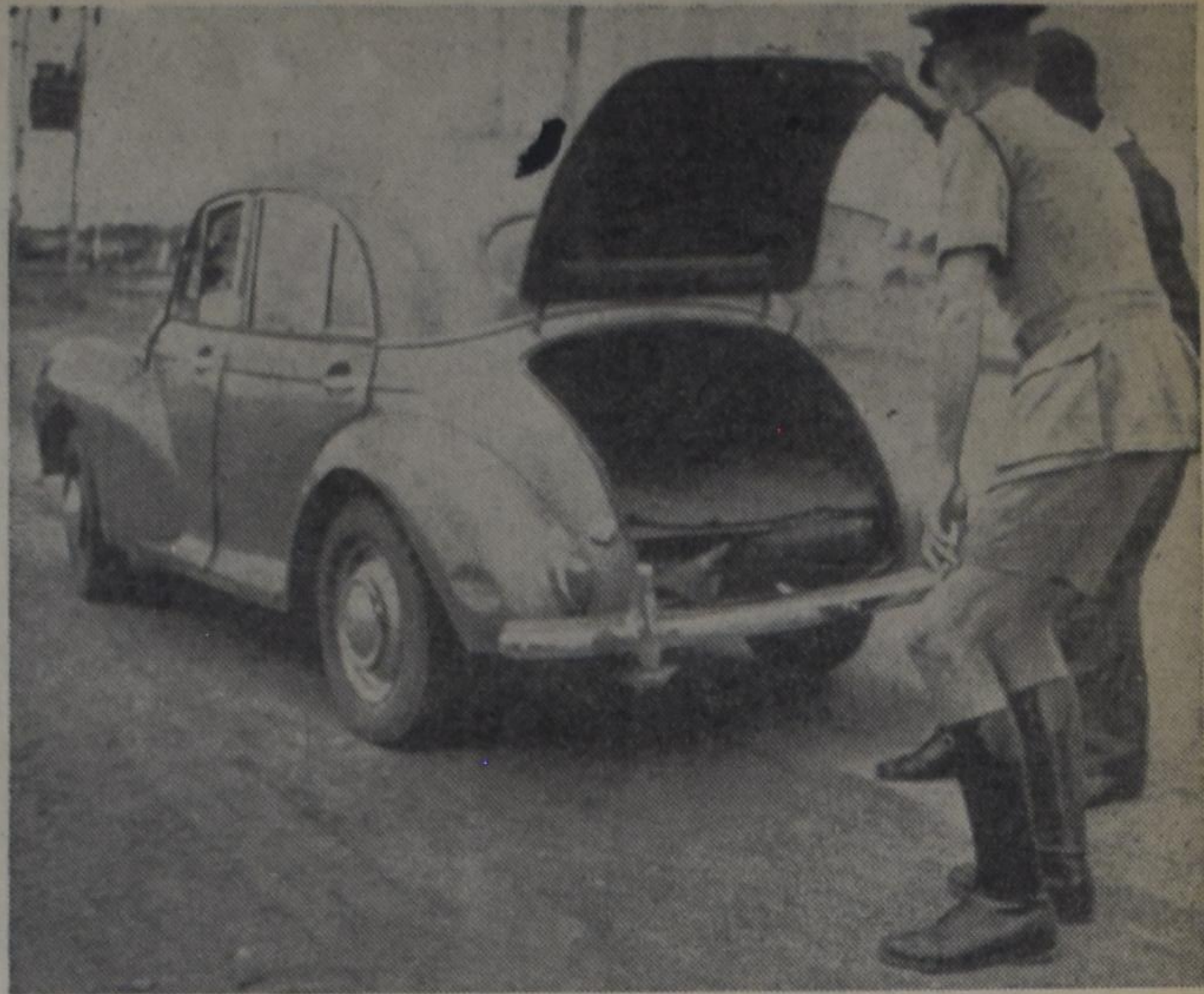
Evenwel kwam hier ook het kolonialisme op als uiting van hebzucht en zelfzucht. Het zuiverste voorbeeld daarvan is het optreden van Cecil Rhodes, die als jonge man uit Engeland naar Zuid Afrika vertrok om door zijn financieel en politiek inzicht gedreven een Verenigd Afrika te vormen, met Zuid Afrika als financieel en militair steunpunt, dat zich tenslotte zou uitstrekken van Kaapstad tot Cairo. Hij gebruikte daarbij het liefst particuliere ondernemingen, soms ook de gewapende macht als in 1894 in de Jameson raid. Hij was het typische voorbeeld van de verdediger van het Britse imperialisme. Te zijner nagedachtenis werd de kolonie, ten Noorden van Transvaal naar hem Rhodesie genoemd. Later werd dit gebied verdeeld in Noord en Zuid Rhodesie. En om het laatste gaat het thans.

Het betreft hier een gebied, dat twaalf maal zo groot is als Nederland. Het klimaat is er op sommige plaatsen zeer goed, vooral in het hoogland, zodat thans een kwart millioen blanken hier hun woonplaats en hun bedrijf hebben. Ze zijn meest in de steden geconcentreerd. Vandaar uit geven zij leiding aan mijnbouw en industrie en ook aan de landbouw. Men kan rustig zeggen, dat op de blanke leiding de welvaart van Rhodesie rust. De vraag is nu, of degenen, die leiding geven in het economische leven ook de macht moeten hebben op staatkundig gebied. Wie alleen met het getal rekent, ontkent dit laatste ten enenmale. De overgrote meerderheid is namelijk niet blank. Nu is het inderdaad gemakkelijk het staatkundig probleem op te lossen op de manier van een rekensommetje. Men telt, een, twee, drie, vier, vijf, en men is klaar. Dat is echter de methode van de Franse revolutie, toen men ook aanvankelijk alles als een rekensommetje ging oplossen. Men vergat echter dat staatsbestuur iets meer vergt, zoals de Christen wijsgeer Stahl dat zo treffend zei: Het gaat tenslotte niet om het getal, de meerderheid, de majoriteit, maar om het gezag, de autoriteit. De vraag naar de autoriteit kan opgelost worden o.a. met gebruik te maken van het getal, maar dat is niet het enige criterium. De nieuwste onderzoekingen hebben dan ook duidelijk geleerd, dat er in alle vormen van samenleving een samentrekking is van de leiding in een kleinere groep. Dat is waar te nemen in de kerk, de kiesvereniging, de vakbeweging, enz. Steeds heeft De Savornin Lohman de nadruk gelegd op het verschijnsel, dat het gezag uit te oefenen evengoed een roeping is als het gezag te volgen. Zo ligt het ook in Zuid-Rhodesie, mits men daarbij steeds bedenkt, dat ook degenen, die tot volgen geroepen zijn, schepselen Gods zijn.

Het merkwaardige is nu, dat het conflict in Zuid-Rhodesie zich niet toespitst tussen blanken en nietblanken, maar tussen Rhodesie en

(Vervolg op pag. 2)

RHODESIE

Een blanke Rhodesische politieman onderzoekt de auto van een neger, die de negerwijk Highfield bij Salisbury wil binnengaan. De aanhoudingen dienen als preventieve maatregelen tegen Afrikaans Nationalistische acties.

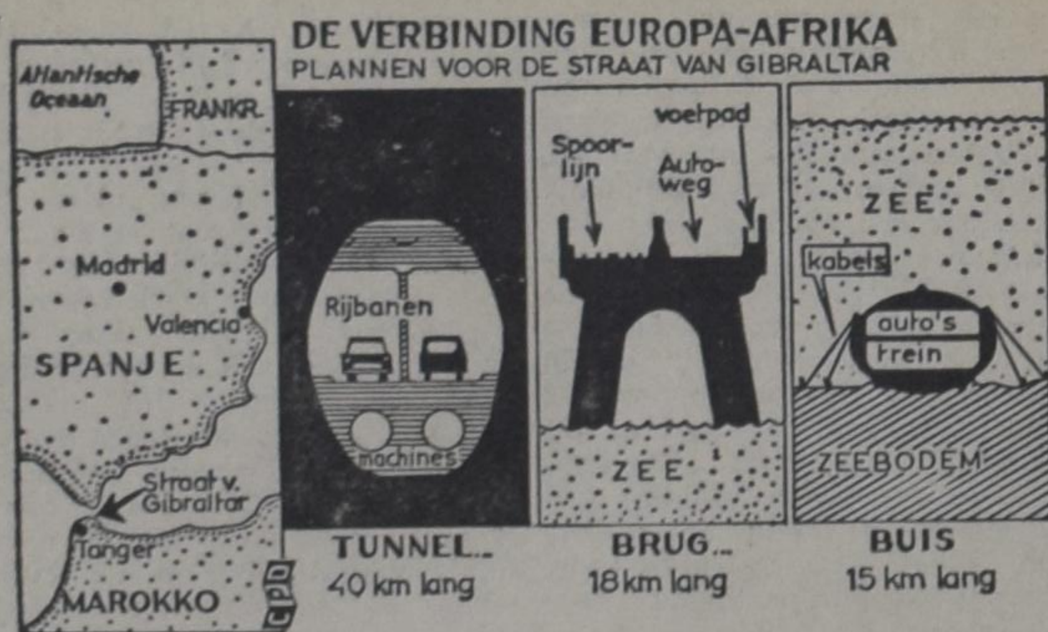
Late gevolgen van het kolonialisme

(Vervolg van pag. 1)

het Britse gemenebest. In dit gemenebest hebben de niet blanke staten echter de meerderheid in getal, natuurlijk niet in economische betekenis. Nog merkwaardiger is, dat de regering te London de inmenging heeft ingeroepen van de Verenigde Naties en dus zich zelf onbekwaam verklaart zijn eigen moeilijkheden op te lossen.

Uit de aard der zaak kunnen wij als niet plaatselijk deskundige niet beoordelen, of de thans leiding gevende partij in Zuid-Rhodesie haar roeping nakomt van te zorgen ook voor die millioenen, die aan haar zorgen zijn toevertrouwd, dan wel of deze als uitbuitingsobject worden behandeld. Is dit laatste het geval, dan komt de regering haar roeping als regering niet na. Maar die regering heeft ook haar roeping voor het in standhouden van al die industrieën, die rijkdommen uit de aarde voortbrengen, omdat door die rijkdommen de mensheid beter kan worden toegerust. De ervaring in andere jonge staten, bijvoorbeeld in Kongo, geeft weinig vertrouwen in de toekomst, als de blanken uit hun leiding gevende positie zijn verdreven. "Des Heren is de aarde en haar volheid". God heeft die rijkdommen niet aan het licht laten brengen, om ze te laten verkwisten. Dat wordt in onze dagen wel eens vergeten. Rijkdom is roeping, is de functie van het rentmeester zijn. En het hoogste richtsnoer voor de oplossing van het probleem van Zuid-Rhodesie is dit, dat allen, die er bij betrokken zijn, zich voortdurend voor ogen stellen, dat de schatten van dit schier onmetelijke gebied moeten worden gebruikt om de nood van de wereld te lenigen. Dat is ook hulp aan onontwikkelde gebieden.

Mr. L. W. G. Scholten

Verkeer per buisleiding . . . voor een verbinding Europa—Afrika

Er is een Spaans-Marokkaanse commissie opgericht welke tot doel heeft het opnieuw bestuderen van plannen voor een verbinding tussen Europa en Afrika via de Straat van Gibraltar. Tevens heeft deze commissie een nieuw plan ter tafel van de Spaanse ingenieur F. G. Herrera. Deze technicus wil een grote buisleiding op de zeebodem leggen en deze leiding verankeren met kabels. Totaal zijn het 75 buizen van 25 meter breedte en een hoogte van 18,5 meter. In de buizen kan dan een autoweg en een spoorlijn worden aangelegd.

Ter sprake komt ook het plan voor een 18 kilometer lange brug. Deze brug is ontworpen door de Spaanse ex-minister P. Boeuf. Deze brug moet gedragen worden door één pijler per kilometer. Er zijn meerdere plannen voor de bouw van een tunnel onder de Straat van Gibraltar. In onze tekening geven wij het idee weer van de officier Jevenois la Bernard. Deze tunnel zou ca. 40 km lang worden en in 4—5 jaar gebouwd kunnen worden. De verschillen in lengte van de diverse verbindingen worden veroorzaakt door de gesteldheid van de zeebodem en de diepte van de zee.

Mannenpraat

Verdeeldheid en samenwerking

In de rubriek Mannenpraat van C.C. van 22 oktober jl. schreef Mr. A. Goossen een artikel naar aanleiding waarvan ik graag een paar opmerkingen wil maken.

Mr. G., die al eens eerder in deze rubriek heeft geschreven, is blijkbaar iemand die het erg moeilijk heeft met de verdeeldheid der kerk en wel in de eerste plaats natuurlijk met de verdeeldheid van die kerken die naar principe en belijdenis bij elkaar behoren.

En inderdaad, het is een prijzenswaardig ding als deze verdeeldheid en gescheurdheid van de kerk van Christus ons leed doet.

Mr. G. vraagt: "Hebben de besturen van de resp. M.V.'s bij het vaststellen van een werkprogram voor deze winter er ook rekening mee gehouden een plaats in te ruimen om te spreken met elkander over wat ons verdeelt?"

Haast zou ik de neiging hebben om te zeggen, ja, de M.V. van Essex, waarvan ondergetekende lid is, heeft op haar agenda staan een onderwerp waarin deze nood der kerk kan worden behandeld, nl. "De Kerk in de crisis". Ik betwijfel echter of het bestuur dit hierbij in gedachten heeft gehad. Eerder denk ik dat het bestuur bedoelde "de kerk in de maalstroom van de tijd".

Maar goed ,hoe het ook zij, Mr. G. bedoelt dat wij moeten onderzoeken met elkaar, waarin wij als Ref. churches van elkaar verschillen en dan bedoelt Mr. G. natuurlijk ook, dat wij dat verschil, als wij het hebben gevonden, kunnen doorpraten en dan zal mogelijk de tijd van kerkelijke hereniging kunnen aanbreken.

Nu, laten we dan eens gaan bekijken wat de verschillen zijn van de betreffende Ref. Churches in Canada, want daar gaat 't toch in hoofdzaak over, is het niet?

Wij geloven allen in de Heilige Schrift als te zijn het onfeilbaar Woord van God, dat ons alleen wijs kan maken tot zaligheid.

Deze leer der zaligheid die in verschillende vormen ons aanspreekt in de Schrift, heeft de Kerk kort samengevat in de belijdenisgeschriften, die wij noemen de drie formulieren van enigheid. Ook deze drie belijdenisgeschriften worden door ons allen erkend en aanvaard als een duidelijke en getrouwe weergave van wat de Bijbel ons leert. Daarop hebben wij ons kerkelijk leven gebaseerd en ingesteld.

Als wij dan allen dezelfde waarheid geloven en belijden, dan is het toch eenvoudig, dan verschillen wij toch in niets?

Ja, dat kun je begrijpen, we hebben nog iets meer dan onze Bijbel en nog iets meer dan onze uitnemende belijdenisgeschriften.

Wij hebben ook nog onze beschouwingen, onze interpretatie van deze waarheden. Wij hebben ook nog onze geschiedenis, die aan onze belijdenisgeschriften verbonden is.

Nu kunnen wij dat heel eenvoudig bijzaken noemen, en menen, dat wij het in de hoofdwaarheden eens zijn, maar zo simpel is dat toch nog niet. Ik wil dat met een voorbeeld, dat ik al eens eerder heb gebruikt, duidelijk maken.

De Rijn is een machtige rivier in Europa met verschillende zijarmen. Al dat water dat door de Rijn en door haar zijarmen stroomt komt van dezelfde hoge bergen in Zwitserland en Duitsland. Het is allemaal hetzelfde sprankelende en klaterende water, maar in de zijrivieren krijgt het een andere bedding.

En zo is het ook met onze kerken gegaan. Wij zijn met ons geestelijk en kerkelijk denken in een verschillende bedding gaan stromen.En om nog even bij het beeld te blijven; ik geloof dat het even moeilijk is om de rivier de Waal terug te leiden naar de moederrivier, als verschillende kerken bij elkaar te brengen, zodat ze alle weer in dezelfde geestelijke bedding gaan stromen en zich daarin ook weer thuis gevoelen. Dat geestelijk jezelf thuis gevoelen is een heel ding. Zo heb ik eens in een kerk een preek gehoord waarin de predikant 35 keer het woord verbond gebruikte. Ik vond het eerlijk maar een nare preek. Verbondsprediking is wel goed, maar ik wil toch ook wel eens een keer als gewoon arm zondaar worden aangesproken.

Daar staat weer tegenover, dat in een andere kerk weer *zoveel* nadruk wordt gelegd op het eeuwig welbehagen en de noodzakelijkheid van de doorwerking van de Heilige Geest, dat er een zekere vermoeidheid door komt, haast zou ik zeggen tegenzin. Maar het kerkvolk gaat aan zijn eigensoortig geestelijk voedsel wennen.

Dat zijn dan de bijzaken, maar al zijn het dan maar bijzaken, het is juist genoeg om ons kerkelijk gescheiden leven rustig te handhaven en voor de vrede en rust is het misschien wel goed ook.

Sommigen zijn er nogal vlot in om dat grote kerkelijke zonde te noemen. Zondige verdeeldheid van het lichaam van Christus. Ik weet dat nog niet zo heel zeker. Vele mensen heb ik in mijn leven ontmoet en met velen heb ik gesproken over kerkelijk en geestelijk leven. Mensen van verschillende kerken met een eenvoudig en oprecht geloof.

Maar nooit heb ik mensen ontmoet die met een schuldbesef rondliepen, dat ze bij de verkeerde kerk waren aangesloten. Wel weet ik dat velen van hen blijmoedig en in volle zekerheid zijn heengegaan.

Eens hoorde ik een predikant zeggen, dat hij dacht dat er in de oordeelsdag zeker wel gevraagd zou worden bij welke kerk wij hebben behoord. Ik vind dat niet meer dan wartaal.

Weet U wat wel erg is? Dat die verschillende kerken met die ene en dezelfde belijdenis niet meer gezamenlijk optrekken om samen wat te doen in deze boze wereld en in dit grote land.

Dat wil niet zeggen dat er in 't geheel niet wordt samengewerkt, maar voorzover mij bekend, erg weinig. Wat kan er gezamenlijk veel gedaan worden op het gebied van de Christian School en de Christian High School. En zouden we gezamenlijk niet iets kunnen doen voor onze ouden van dagen door het oprichten van christelijke tehuizen?

Ik ontvang wel eens brieven van ouderen, die vragen of er niet iets voor hen kan worden gedaan. Laten we toch wat gaan doen op grond van de basis waarin wij één zijn en mogelijk wanneer wij daarin bezig zijn en voortgaan, zullen wij elkaar ook meer gaan waarderen, waardoor de bijzaken die ons van elkander gescheiden houden wat van hun kracht gaan verliezen.

S.

Inzendingen voor deze rubriek aan Mr. T. Schinkel, R.R. 1, Amherstburg, Ont.

NA TIEN JAAR WEER EEN LEGER . . .

De huidige militaire kracht van Duitsland

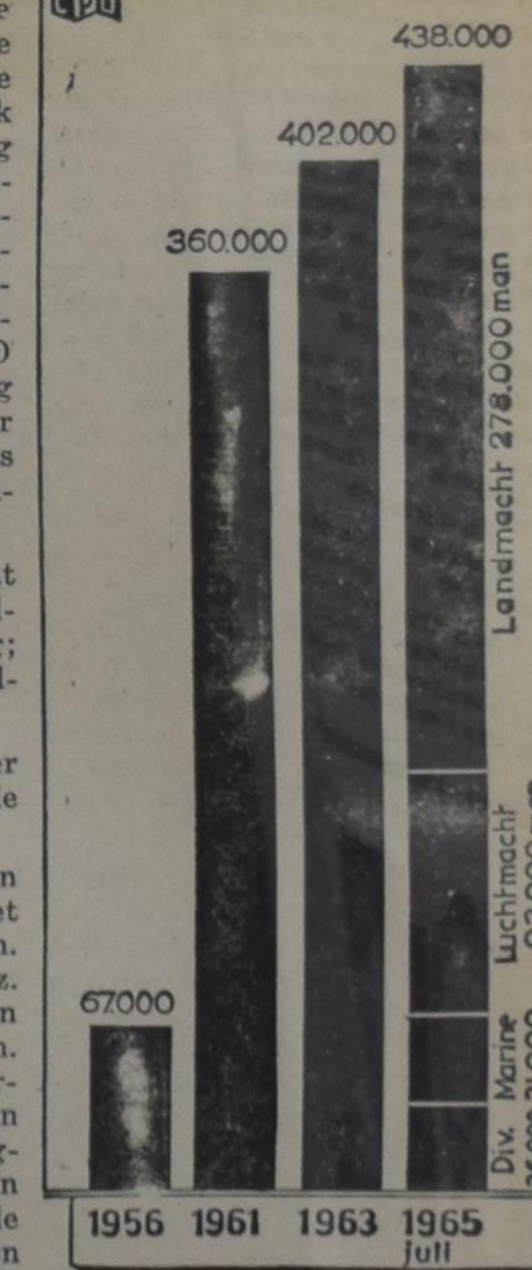
Twintig jaar geleden ging het Duitse leger ten onder. Reeds in 1948 gingen er in de Westelijke wereld stemmen op voor een Duits aandeel in de gemeenschappelijke verdediging van West-Europa. De openbare mening stond allerwege afwijzend maar politieke noodzaak van de situatie in Europa dwong vanaf 1949 tot een toenemend internationaal overleg inzake de oprichting van een nieuw Duits leger. Na het overwinnen van diverse moeilijkheden werd West-Duitsland in mei 1955 in de NAVO opgenomen en werd de Duitse vlag gehesen voor het hoofdkwartier van de NAVO in Parijs. Dit was precies tien jaar na de kapitulatie van Duitsland in 1945.

Het nieuwe Duitse leger dat men "Bundeswehr" noemt, is alleen in West-Duitsland aanwezig; er bevinden zich geen Duitse soldaten in West-Berlijn.

De luchtmacht bestaat uit meer dan 16 eskaders vliegtuigen, de marine omvat ca. 240 schepen.

Het is niet de bedoeling een Duitse bewapeningsindustrie met nieuwe capaciteiten op te richten. Orders voor tanks, kanonnen, enz. moeten in de eerste plaats aan het buitenland worden gegeven. Ook oorlogsschepen zullen voornamelijk in het buitenland worden gebouwd. De Duitse vliegtuigindustrie heeft een eigen taak in de bouw en het onderhoud van de vliegtuigen. Maandelijks verlaten ca. 25 volledig opgeleide piloten de vliegscholen.

HET NIEUWE DUITSE LEGER
MANKRACHT VAN WEST-DUITSLAND

CALVINIST - CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra.

Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Saturday before date of issue.

Subscription price: $5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Beelden van en uit

NEDERLAND

☆

Ruwe stormen beuken duin en dijk van Neêrlands kust.

We hadden een prachtige October-maand en zelfs in de eerste helft van November kwamen zomer-temperaturen voor. Toen ineens vorst. Wel niet overal in het land, doch bijzonder in het noorden en oosten. De schaatsen werden voor de dag gehaald, hardrijderijen uitgeschreven. Doch het bleef een ouverture, meer niet. De depressies kwamen dikwijls van Groenland en uit de buurt van Newfoundland. Al dagen woedt er een ijzige wind en is er sprake van windkracht 7-10, van harde wind tot storm. Met hier en daar een schip op het strand gesmeten en soms door de kracht der golven in tweeën gescheurd. In het moderne reddingwezen heeft de helicopter een plaats gekregen naast sleep- en reddingboot. Op deze wijze redden de opvarenden hun leven, al raken ze al hun hebben en houden kwijt.

Zouden ze het mooie gezang: "Ruwe stormen mogen woeden, alles om mij heen zij nacht, God, mijn God zal mij behoeden, God houdt voor mijn heil de wacht" hebben gekend?

Het was bij de begrafenis van mijn oudste broer, een eenvoudige boer, doch voorzitter van het plaatselijk, hoog geclassificeerde muziekkorps, dat dit gezang aan zijn graf gespeeld werd en mij en velen met mij, tot in mijn ziel ontroerde.

Stormen zijn er in elk mensenleven.

En ruwe stormen waren over deze wereld. Een Amerikaans journalist deelde onlangs het ontstellende bericht mee, dat er sinds 1945 meer dan veertig oorlogen zijn gevoerd of nog aan de gang zijn. En nog is 't het einde niet, zegt de Schrift, terwijl Paulus in zijn brieven, speciaal in die aan zijn geestelijke zoon Timotheus, met grote nadruk van die dag spreekt.

Over ons en ons nageslacht dus nog meer stormen.

Doch met God, mijn God aan het roer.

Koningin Wilhelmina, de moeder van Koningin Juliana, was een uitzonderlijke vrouw met een ijzeren plichtsbetrachting. Zij gaf veel, vroeg ook veel van hen, die Haar en het vaderland dienden.

Ik heb Ministers gekend, die er als een berg tegen op zagen, als zij op het paleis-Noordeinde of op Het Loo ontboden werden. Zij — zo werd in het Gedenkboek bij haar veertigjarig regeringsjubileum door niemand minder dan Dr. H. Colijn geschreven — gaf aan het Koningschap, dat door de leefwijze van haar vader aan aanzien inboette, weer luister en inhoud.

Thans zijn weer twee boeken over haar verschenen, een van Thijs Booy, tijdens haar retraite haar particulier secretaris, en een van Jonkvrouwe De Beaufort, die eveneens nauwe contacten met het Hof onderhield.

Thijs Booy geeft een treffende schets van haar, speciaal van de jaren na haar abdicatie.

Hij vertelt een episode bij de restauratie van het Huis ten Bosch aan het Bezuidenhout in Den Haag en de keer, dat de niet meer Koningin zijnde, zich niet Koninginmoeder maar Prinses Wilhelmina noemende, daar nog eens met haar dienstdoend personeel terugkeerde, tijdens een huldebetoging voor Koningin Juliana, de Prins en Prinsessen.

In een kamer nabij het bordes volgde zij hetgeen buiten plaats vond.

En nu moet ik toch wel een ietwat lang, maar treffend citaat geven:

"Op een gegeven moment klonk een luid: "Leve de Koningin". Als door een bliksem getroffen stond Wilhelmina op, kaarsrecht. Een fractie van een seconde. Toen, als door een tweede bliksem getroffen, viel zij, ja viel zij terug op haar stoel. Je volk groet je, riep de eerste bliksem. Het is je volk niet meer, de tweede. Als ik haar ooit een tragische figuur heb gevonden, dan toen. Zij was een ogenblik vergeten, dat zij de Koningin niet meer was. De kreet, die haar van haar tiende tot haar achtenzestigste jaar toegeroepen werd, en die nog maar zo kort een ander gold, die bij haar bestaan paste als het Vaticaan bij de paus, als het Nieuwe Testament bij het Oude, had haar het stuk papier even uit de herinnering gebracht, waarop zij gezegd had, dat zij het uitmaakte met de kroon. Even, even keek zij, neen, niet ongelukkig, maar schuldbewust; majesteitschennis had ze begaan. Toen verstrakte het gezicht en werd het gadeslaan voortgezet. Neen, niet het kijken, het gadeslaan.

Dat was Wilhelmine gedurende haar levensavond: de Koningin, die krachtens vrije wil particulier was geworden en die het nooit helemaal kon worden, omdat zij Koningin was geweest; een vrouw, die van de troon naar een stoel ging en toen nergens meer op paste; de troon was van een ander geworden en op een stoel zat zij onwennig; een mens in een heel vreemd niemandsland, in vele eeuwen zelden bestreden, enerzijds de troon, anderzijds het volk, bij geen van beide werkelijk horend. De minister-president stapt van het schip van de staat de wal des volks op. De koning stapt tussen schip en wal. Als hij een duw gekregen heeft, het water in. Als hij vrijwillig gaat, op een heel merkwaardig vlondertje."

Stormen zijn heengegaan over het hoofd van deze vrouw, die een halve eeuw Koningin was, die haar hele mens-zijn kwijt raakte in de koningsopdracht en voor wie de laatste jaren iets vreemds, iets onwezenlijks waren. Maar die geloofde, wat ze eens in de lichtstad Parijs bij de onthulling van het standbeeld van Admiraal De Coligny uitriep: Christ avant tout, Christus voor alles.

In haar ouderdom verzachtte haar karakter, ook haar fel Protestantse inslag.

Thijs Booy verklaarde voor de t.v. in een vraaggesprek met Ds. Okke Jager, dat zij een brief wilde richten aan de vorige paus, Johannes XXIII. De aanhef begon met: Hooggeachte broeder Johannes! Doch de brief bleef een "unvollendete" en bereikte Rome niet!

Of dit boek een bestseller zal worden, weten we niet. De smaak van de moderne tijd is anders, doch velen die haar gekend hebben, als Koningin en vrouw, zullen bij het lezen ervan met vertedering aan haar denken.

God aan het roer, ook in het leven van vorstinnen en in de geschiedenis der volkeren.

Bij de debatten in de Kamer over de goedkeuringswet op het huwelijk van Prinses Beatrix is hiervan getuigd. Theologen hebben daarop voor de televisie critiek uitgeoefend. Je mag God niet overal bij halen. Paulus doet het wel en gezang 105 van de nieuwe bundel ook. Wij houden ons daar maar bij.

• • •

Ik moet nog terug naar het Parlement.

Het debat over de miljarden verslindende maatregelen van het Kabinet-Cals is geëindigd in een overwinning van de Regering.

Een overwinning onder dwang, zonder overtuiging bij zeker twee van de Regeringspartijen , de K.V.P. en de A.R.

Men is gezwicht voor een dreigende Kabinetscrisis.

Minister Vondeling had na het eerste treffen met de Kamer enige wijzigingen aangebracht in het dekkingsplan, nl. de volgende:

—De omzetbelasting op textiel wordt van 3 procent op 1½ procent gebracht. Zij zal ingaan in 1967 inplaats van 1966.

—De omzetbelasting op schoeisel wordt eveneens pas in 1967 ingevoerd. De heffing wordt op 2½ procent inplaats van 3 procent gesteld.

—De omzetbelasting op bromfietsen wordt op 10 inplaats van 18 procent gebracht.

Het plan omvat de volgende verhogingen:

—Het accijns op benzine wordt verhoogd met 2 cent inplaats van 1 cent per liter.

—Er zal omzetbelasting geheven worden bij invoer van textiel.

De vennootschapsbelasting zal voor winsten van f100.000,— of kleiner op 46% gesteld worden; een verhoging met een punt. Winsten, groter dan f100.000,— zullen met 2 punten belast worden (47%).

De loon- en inkomstenbelasting zal met ongeveer 12 miljoen verlicht worden. Dit zal worden bereikt door een nieuwe regeling voor reiskosten en de bestaande 5%-regeling voor loon en andere opbrengst uit arbeid.

Slechts op een enkel punt deed de Regering een concessie. De verhoogde vennootschapsbelasting krijgt een voorlopig karakter en geldt voorshands enkel voor het jaar 1966.

Verder werden allerlei amendementen afgewezen. Ook dat van de A.R.-Kieft, om de benzine met één inplaats van twee centen te verhogen.

Minister Vondeling was overigens met vele goede intenties vervuld. Hij beloofde zuinig te zijn en hield opnieuw een pleidooi voor zijn in uitzicht gestelde belastingspaarbrieven, waar velen in de Kamer echter nog niet aan willen.

Hij vond het beleid zelf ook nog niet in "grote stijl", doch wat wil je, zo vroeg hij, met slechts anderhalf jaar voor de boeg.

Enfin, het Kabinet kan, als ook de Eerste Kamer accoord gaat, voorlopig vooruit.

De woningbouw, het onderwijs, de wegenaanleg, recreatie, ontwikkelingshulp, verslinden de miljoenen wel.

En de gewone burger, die iets van de ambtelijke bureaucratie afweet, trekt dan maar een "sophisticated face", als een Minister van zuinig spreekt.

Sijmen moet toch betalen.

Cn.

VERKOOP KINDERZEGELS 1965 GESTART

Op 16 november startte in het gebouw van het Postmuseum in Den Haag de verkoop van de kinderpostzegels 1965. Minister Vrolijk was de eerste die een bestelling plaatste bij een van de jonge lokettisten — een van de kinderen, die de serie van dit jaar ontwierpen.

HOE WILT GIJ ZIJN ONTMOET . . .

Nu gloeit de horizon in pracht;
En alle angst vliedt met de nacht;
O, 't is Uw eeuwig welbehagen,
Dat Gij mij zó nog tegenlacht.

En toch . . . . met aarzelende voet
Heer, is het dat ik U begroet;
Want niets heb ik U aan te bieden,
Dan leegheid, die Gij vullen moet.

De wijzen brachten U een schat;
Maar Gij, Die eeuwig 't al bezat,
Vraagt méér van mij . . . . harts edelstenen,
In liefdes glanzend goud gevat.

O Heer, de naaktheid van mijn hart,
Is als dit bos in kou verstard,
Waarin de moede winden zaam'len,
De zuchten, tot een lied der smart.

Maar stralend zendt G' Uw dagvorstin,
De stugge winterhemel in;
En kwistig, warme kussen brengen
De boodschap van Uw grote min.

Geen boom dan, die zich verre houdt;
Uw warmte vult het hele woud,
En overglanst de dorre doodsheid;
O Heere . . . . Gij strooit Zèlf Uw goud.

Zèlf geeft Gij 't al een nieuwe kleur;
Zèlf zorgt Ge voor de wierookgeur;
Uw zon onttrekt het aan het naaldhout,
Wind wolkt het naar Uw hemeldeur.

En toov'rend met Uw zonneschijn,
Ontvonkt G' een gloed aan ijs en rijm,
Waarbij geen edelsteen kan halen;
O God, . . . laat zó mijn ziel dan zijn.

Want alles wat ik met mij droeg,
En Gij mij uit de handen sloeg,
Was aards en zondig . . . . Gij zegt Zelve:
Ik schenk, maar anders dan gij vroeg.

't Zijn slechts verloor'nen die Gij redt,
Gebond'nen die G' in vrijheid zet;
En slechts die zielen wilt Gij vullen,
Die léég zijn . . . . en toch vol gebed.

C. Speijer.

Godgeleerdheid zonder God

①

De meeste van onze lezers hebben ongetwijfeld wel eens over de Duitse filosoof Nietzsche gehoord, die botweg beweerde: God is dood. Momenteel loopt er in Amerika een theologische beweging van stapel die hetzelfde beweert en zich de "death of God" noemt. De beweging staat onder leiding van William Hamilton, J. J. Altizer en Paul Van Buren. Deze theologen zouden echter beledigd zijn wanneer ze als atheisten werden beschouwd, want ze willen beslist geen profeten van het nihilisme zijn. Ze keren de theologie als wetenschap dan ook niet de rug toe. Evenmin staan ze bepaald vijandig tegenover de kerk of zetten de moraal op losse schroeven.

Om hen ergens in de theologische wereld onder te brengen kan men zeggen dat ze in het straatje van Robinson, de schrijver van **Honest te God,** lopen, wiens boek ze 'an important event in the life of the church' noemen. Toch vinden de 'death of God' theologen Robinson nog "far too confident about the possiility of God-language". Zelfs het woord God, volgens hen, behoort niet tot onze woordenschat. Zij propageren dus een theologie zonder God, waarvan zij grote verwachtingen hebben. Ze hopen spoedig een organisatie van death of God theologen op te richten die een eigen journaal zal publiceren. We willen daarom ook in **Calvinist-Contact** enige aandacht wijden aan deze theologie.

DE NAAM

Toch een vreemde naam voor theo-logie: death of God. Wat voor soort godgeleerdheid is dat waar God buiten spel is?

Volgens J. J. Altizer is de dood van God een historische gebeurtenis die heeft plaats gehad in onze tijd, hoewel niemand van dit feit ooggetuige is geweest. Inderdaad een vreemde geschiedenis. Toch moeten we verder luisteren. Want volgens Hamilton's schrijven wordt dit uit-de-lucht-gevallen feit zo ervaren. In deze theologie speelt m.i. de ervaring dan ook een grotere rol dan de feitelijkheid. Men ervaart God's dood waarschijnlijk zo volkomen dat men het als een onomstotelijk feit beschouwt.

Want Hamilton spreekt herhaaldelijk over de ervaring dat God afwezig is. Hij zegt b.v., "We are not talking about the absence of the experience of God, but about the experience of the absence of God." In een slotsom zegt hij, "The death of God must be affirmed; the confidence with which we thought we could speak of God is gone, and our faith, belief, experience of Him are very poor things indeed." God schijnt uit het leven te zijn verdwenen. "We cannot know," zegt Hamilton, "but now it seems that He does not make himself known, even as enemy."

Hoe komt het dat men tot deze ervaring is gekomen? Niet, zo zegt men, omdat wij uit ons zelf daartoe niet in staat zijn (a capacity had dried up within us). Beschouw deze death of God theologie ook niet als een gevolg van zwakte in ons psychisch gestel, want wij bedoelen het als een mededeling omtrent "the nature of the world".

De wereld is eenvoudig een wereld zonder God. Altizer noemt de afwezigheid van God dan ook 'a cosmic event', terwijl Van Buren de dood van God ziet als het gevolg van 'the rise of technology and modern science'. De natuur verklaart immers zichzelf. Met het gevolg dat God dood wordt verklaard.

Men moet deze situatie niet zonder meer als een juichkreet beschouwen alsof de 'death of God'-theologen zich van God verlost voelen. Deze theologie is niet uitsluitend een zucht van opluchting: alsof God ons niet meer dwars zit. Hamilton spreekt immers over 'de verlatenheid van het seculaire en profane' en 'de duisternis van de ziel.'. Toch zijn deze theologen bereid om zo'n werkelijkheid vrijwillig te aanvaarden en er het beste van te maken. Deze duisternis is trouwens niet een grillig spook, een onberekenbaar despoot waarvan je gedurig denkt: wat zal hij nu weer in zijn schild voeren. Het is een gedisciplineerd, geordend en wetmatig iets. Deze duisternis biedt dus nog zekerheden. Maar de zekerheid van het bestaan van God is er niet in te vinden. Daar is men van overtuigd. Je kunt het zien in de wereld rondom je. Bovendien, wanneer je diep graaft in je ziel, vind je alleen maar duisternis. Dat is het uiteindelijke existentiële van de mens. Toch hebben de 'death of God'-theologen nog hoop God eens weer te ontmoeten.

Samengevat zegt Hamilton het zo:

> Thus his (the death-of-God-theologian) vision, beginning with man accepting, affirming, even willing, the death of God in a radical sense, end with man willing to participate in the utter desolation of the secular or the profane, willing to undergo the discipline of darkness, the dark night of the soul, while the possibility of a new epiphany of the sacred, a rebirth of the possiblity of having God, once more is awaited.

AANVAL OP DE GODSTDIENST

In de samenvatting van Hamilton's artikel over de death-of-God-theologie zegt hij, dat de nieuwe theologie benevens de mededeling over de dood van God ook de religie aanvalt. Hoe kan het ook anders? Wat blijft er van de dienst aan God over wanneer God toch niet bestaat? Hij beschouwt de godsdienst dan ook als een uitvindsel van mensen. Zoals een kind in een donkere straat gaat fluiten omdat hij bang is, zo gebruikt men de godsdienst om zich wat te kalmeren. Bijvoorbeeld: Het beeld van God als een zorgzaam vader is getheologiseerd om de mens een steuntje in de rug te bieden. De hemel is uitgedacht terwille van de zin van het leven. Het idee van de zonde is gefabriceerd om het lijden te verklaren, enz. enz.

De godsdienst, zo zegt Hamilton, is een **veronderstelling** in de theologie, dat de mens God nodig heeft en dat er zekere dingen zijn waarin God alleen kan helpen. Daarentegen **ontkent** Hamilton de noodzakelijkheid van de godsdienst. "Man's heart may or may not be restless until it rests in God. It is not necessarily so." Sommige mensen mogen behoefte hebben aan het bestaan van God; Hamilton heeft er niets op tegen. Wat dat betreft is hij allesbehalve bekrompen. Hij zal de mens het kalmerende drankje van de godsdienst niet onthouden.

God is immers één van de mogelijkheden "in a radically pluralistic and spiritual and intellectual milieu." Er is nu eenmaal verscheidenheid onder de mensen als gevolg van het milieu waarin de mens is opgegroeid. Er is bovendien verscheidenheid in geestelijke behoeften en intellectuele bekwaamheid. Zo de mens is, zo is zijn houding ten opzichte van de godsdienst.

Hamilton beschrijft de godsdienst dan ook als volgt:

> I take religion to mean not man's arrogant grasping for God, (Barth) and not asserted Sabbath activities (moderate radicals) but any system of thought or action in which God or the gods (!) serve as fulfiller of needs or solver of problems. Thus I am asserting with Bonhoeffer (wordt B. hier recht gedaan?) the breakdown of the religious a priori (!) and the coming of the age of man (mondigheid van de mens).

Het wezenlijke van de godsdienst, het a priori, het geloof waarop de godsdienst rust, ontkent Hamilton ten ene male. De mondigheid van de mens is Hamilton's a priori, zijn geloof. De mens heeft het recht van spreken nu God in alle talen zwijgt. Daarom moet de kerk mensen-taal gaan spreken indien ze in de wereld zaken wil doen.

IN DE WERELD

Dit is uitsluitend de taak van de kerk: zaken doen in de wereld. De death-of-God-theologen heffen de kerk dus niet op. Integendeel. De kerk heeft nu nog een functie. De kerk heeft 'a place to be'. Weliswaar "niet voor een **altaar** maar in de wereld, in de stad met de hulpbehoevende buurman en de vijand." Juist omdat men de onwereldse boodschap van God, geloof, zonde en genade overboord heeft gegooid, heeft de kerk weer een kans om de geseculariseerde mens, die zich alleen maar bekommert om zijn loon en zijn genoegens, op te heffen tot een hoger peil, waar naastenliefde als de drijfveer van het leven functioneert.

De wereld waarmee de kerk zich moet gaan bemoeien is echter niet de wereld van de moderne schrijvers. (Henry James, Eliot, Yeats, Pound, Joyce, Lawrence, Kafka, Faulkner) Want de moderne schrijvers maken veelal de 'middle class' en haar 'morality' belachelijk. Hamilton heeft tot op zekere hoogte respect voor deze mensen. Hij denkt zelfs niet onsympathiek over de 'Puritans'. Tenminste wat hun ijver en eerlijkheid betreft.

De moderne schrijvers zijn bovendien dikwijls tegen de politiek. Hamilton daarentegen gelooft blijkbaar in een 'strong' politiek raderwerk om zodoende de hulpbehoevende buurman te steunen en de vijand tot de conferentietafel te brengen. In de death-of-God-theologie horen we dezelfde geluiden als die van 'liberal' kerken in verband met de civil rights movement en ideeën die weerklank vinden in de harten van de demonstranten die de Amerikaanse politiek in Vietnam afkeuren.

Immers Jezus heeft ons geleerd onze naaste lief te hebben, zelfs onze vijand. Dit zou, volgens Hamilton, het eerste en grote gebod zijn. Want ook al geloven de death-of-God-theologen niet in God en ontkennen ze het historische bestaan van Jezus, toch bewaart deze theologie, volgens Altizer, een christelijke vorm. Hij spreekt van "the incarnate Word that fully confronts the concrete time and space."

Dit vleesgeworden Woord mag echter "niet worden vereenzelvigd met een eeuwige God of een onveranderlijke godheid." Het zijn de ideeën van Jezus die in ons hart zijn ingedaald, (the incarnate Word who has appeared in our flesh). Het enige dat er van de bijbel overblijft in deze nieuwe theologie is de ethiek van Jezus. Zijn leefregels moet de kerk toepassen in de wereld.

Dit is in hoofdzaak wat de death-of-God-theologie leert, volgens een artikel van de hand van William Hamilton, dat verschenen is in de Spring 1965 issue van The Christian Scholar. In een tweede artikel willen we ons nader bezinnen op de death-of-God movement.

Paul Tameling.

Wat wordt uit Indonesie?

De tweede wereldoorlog ondergroef het aanzien van de blanken, en het grootste eilandenrijk van de wereld, sedert eeuwen een Nederlandse kolonie, werd op een geheel nieuw vlak geheven toen de Japanse bezettingsmacht in 1945 het toenmalige Nederlands-Indië zelfstandig verklaarde. De Europese bovenlaag van Indonesië, die nooit meer dan ongeveer een half procent van de totale bevolking heeft omvat, was in de oorlog finaal terzijde geschoven, hetgeen uiteindelijk resulteerde in de vestiging van de republiek Indonesië in 1949. Een jaar later werd het lid van de Ver. Naties, om deze binding weer te verbreken in 1964 wegens de positie van de federatie Maleisië in de V.N. De jarenlange onenigheid met Nederland over Nieuw-Guinea leverde Indonesië uiteindelijk het gezag op over dit op één na grootste eiland van de wereld, met de clausule van de V.N. dat er in 1969 een volksstemming moet worden gehouden over dat status.

In zijn huidige politiek kent Indonesië thans één "vijand", in de vorm van het zwakke Maleisië. Deze federatie wordt door Indonesië gezien als puur Westers. In zijn verzet tegen Maleisië heeft het de steun van China en Pakistan. Maleisië heeft de steun van Engeland, Australië en Nieuw-Zeeland. China en Indonesië hebben een gezamenlijke binding in een politiek streven dat zij "Aziatisch" noemen en waarin zij zich als de stem van de gekleurde volkeren willen zien. De kommunistische organisaties in Indonesië zijn de best georganiseerde machtsgroepering in het land na het leger. Na de mislukte staatsgreep van september in dit jaar, die niettemin President Soekarno's macht aanzienlijk beperkt heeft, blijkt er vooral onder het leger een groeiend verzet tegen het streven en de organisatie van de kommunistische organisaties te bestaan, hetgeen iets anders is dan een verzet tegen de samenwerking met China.

De overwegend agrarische struktuur van Indonesië, een land met enorme mogelijkheden, kampt met problemen. De voedselpositie is niet sterk evenals de deviezenpositie. De prijs van het dagelijks voedsel is erg wankel. De rijstproduktie stijgt wel maar de bevolking neemt ook toe, jaarlijks met ongeveer 2,5 miljoen mensen. De binnenlandse handel en het binnenlandse vervoer zijn ontoereikend, terwijl de cultures over het algemeen niet het produktieniveau hebben van voor 1940. De industrie van Indonesië is nog van weinig betekenis, de textielindustrie verkeert in bepaald slechte omstandigheden. De produktie van aardolie ontwikkelt zich gunstig. Er zijn verschillende projekten in uitvoering die de ekonomie van het land zullen versterken. Hoogovens, staalfabrieken, cementfabrieken, assemblagebedrijven en havenverbeteringen worden gebouwd of zijn in voorbereiding. Vergeleken met voor de oorlog is het aantal personenauto's vertienvoudigd (thans ca. 145.000 stuks), en het binnenlands luchtnet meer dan verdubbeld. Bedroeg het aantal middelbare scholen vijfentwintig jaar geleden 144, thans is het aantal gestegen tot meer dan 5500.

De binnenlandse eenheid van Indonesië is een moeilijk punt omdat het eilandenrijk geen werkelijke eenheid naar ras en kultuur is. Er worden meer dan 25 belangrijke talen gesproken, terwijl alles tezamen een mengelmoes van honderden talen en dialekten is. De bevolkingsverdeling van Indonesië is een groot probleem. Op Java alleen woont 2/3 van de gehele bevolking; de bevolkingsdichtheid is er ca. 480 inwoners per vierkante kilometer, terwijl dit in het grootste deel van Indonesië minder dan 15 is! Kortom: Indonesië is een land boordevol mogelijkheden maar ook boordevol problemen. De toekomst zal leren welke van deze twee punten het zal winnen.

Centennial Caravans to travel Canada

(Can. Scene) — In May, 1967, eight motorized exhibits, called Confederation caravans, will begin travelling to 600 villages, towns and small cities across Canada. Eighty-three major centres will see a Confederation train carrying the same exhibits. The project of the Centennial Commission is financed by the Government. Described as "travelling Canadiana", it will be free of charge to the public. Four to five thousand people will be able to visit a single caravan every day and see, in 40 scenes, how Canada has evolved. There will be special emphasis on the Fathers of Confederation and a panorama of the historical, cultural and social life of Canada.

De "Seat-Belt"

Op een vergadering van de "American College of Surgeons" werd vastgesteld dat seat-belts bij een ongeluk inwendige verwondingen kunnen veroorzaken wanneer de seat-belts op de meest kwetsbare plaats van het lichaam zijn vastgegespt. Het veiligste is de seat-belt over het bekken vast te gespen in plaats van over de maagstreek.

Men is er echter van overtuigd dat het gebruik van de seat-belt van de 43.000 verkeersongevallen met dodelijke afloop in 1963 18.000 mensenlevens hadden kunnen worden gered indien men de seat-belt had gebruikt.

Bovendien heeft men in Amerika bij 40.000 autorijders een onderzoek ingesteld naar het gebruik van de seat-belt. Het bleek dat 67% ervan de seat-belt alleen gebruiken op lange afstanden, terwijl slechts 44% op korte afstanden ervan gebruik maakt. De "Auto Industry Highway Safety Committee" deelde echter mee dat ¾ van de ongelukken plaats vindt op een afstand van 25 mijl van huis.

Men zal dus ook gedurende een korte tocht de seat-belt moeten gebruiken ten einde zoveel mogelijk het risico van verkeersongevallen te voorkomen.

Niemand is alleen

DOOR

ANNIE FERWERDA - VAN DEN BERG

(8)

Ongeveer vijf uur is Bertha bij me geweest. Ze was op doorreis naar een vroegere vreindin, die morgen haar zilveren bruiloft viert.

In die vijf uren heeft Bertha me gewogen en me te licht bevonden.

Ik liep om elf uur nog in m'n peignoir — komt in Bertha's geordende leven niet voor; in het mijne helaas ook niet zo veel, maar wel de ochtenden dat Jenny er is —.

Verder zag ik er slecht uit, ze kon zien dat ik niet goed leefde.

En verder, nou ja, zoiets van: Zeg me wie uw vrienden zijn en ik zal u zeggen wie gij zijt.

Voor ze wegging hebben we nog even gewandeld en ieder aan een kant van een smal heidepaadje gezeten.

"Misschien heb ik je wat verwaarloosd," zei Bertha. "Ik heb m'n gezin en iedere dag is het even druk; de zaak, het kind.'

En toen, voor haar doen bijzonder fel ineens: "Geesje, doe dat schepsel weg! Dat is geen omgang voor je. Ze haalt je naar beneden. Je denkt toch zeker niet dat ik zo naïef ben om te geloven in die zogenaamde ziektes van haar. Op wat voor plaatsen kom je toch, kind, dat je dergelijke mensen ontmoet. Als je 't mij vraagt, nou, dan is . . . dan is ze een doodgewone hoer. Geesje! daar ben je toch te goed voor."

Ik keek m'n zuster eens aan. Ik was benieuwd waarom zij Sonja voor een hoer aanzag. En ik vroeg het haar.

"Maar kind, ik heb toch ogen in m'n hoofd. Die manier waarop ze er bij ligt en dat hele ordinaire gedoe met die cigaret. Ze hebben iets . . . iets speciaals. Wanneer ik wel eens een enkele keer met Simon ergens zit, je haalt ze er zo uit, die vrouwen."

"Zo," zei ik, "dus je haalt ze er zo uit, die vrouwen."

Ik keek langs haar heen.

De hei was zo mooi en zo warm. Hoe goed was de aarde . . . God's aarde . . . — komt zonder mensen.

"Die vrouwen zullen ons voorgaan in het Koninkrijk Gods."

"O nee," kwam helder Bertha's stem. "Alleen zij, die berouw hebben."

Ik schrok. Het klonk zo waar, wat Bertha zei. En toch . . .

Hadden wij dan niet dezelfde genade nodig?

Een genegenheid voor Sonja kroop in me omhoog zoals ik die nog niet eerder had gevoeld. Een solidariteit in schuld.

"Bertha, jij kunt toch niet in iemands hart kijken?"

"Dus je gelooft toe dat ze een publieke vrouw is?"

Weer dat felle.

"Ik zal je eens wat vertellen, Bert. Sonja is wel degelijk ziek. Haar longen zijn niet in orde en ze wacht bij mij tot ze naar Davos kan."

"Maar dat is toch doodgevaarlijk? Dat is toch onverantwoordelijk? Voor jezelf. En voor anderen die je met haar in aanraking brengt."

Dit was een punt waarop ik zwak stond. Hoewel, mezelf kon ik uitschakelen en Bertha was al bijna vijftig. Maar als ze de ziekte eens overbracht? Tineke?

En Jenny!

Maar Jenny kwam practisch niet met Sonja in aanraking. Daar zorgden we allebei angstvallig voor. En bovendien was de ziekte nog maar in een beginstadium. Dat ze naar Zwitserland ging had ze uitsluitend aan die man te danken, had Sonja me later bekend.

"Ik had je misschien moeten waarschuwen," suste ik, "maar je hebt haar nauwelijks gezien en een hand hebben jullie elkaar ook niet gegeven. En de gevaarlijke leeftijd ben jij wel te boven. Trouwens, ze is de hele dag buiten. Het weer werkt prachtig mee.

"Maar jij zelf, Geesje. Wat zegt de dokter?"

— Mijn dokter zegt dat ik er onherroepelijk aanga! —

Even speel ik met de gedachte, het er uit te gooien. Maar tegelijkertijd hoorde ik mezelf al praten.

"O, mijn dokter vindt het best. Hij vindt dat aan mij niets meer te bederven valt."

"Praat niet zo dwaas."

"Het is de waarheid."

Toen stond Bertha op. En toen ik ook overeind gekrabbeld was, legde ze even haar handen op mijn schouders.

"Geesje, toe, beloof me dat je die vrouw, die Sonja, weg laat gaan. Zo iemand kan je alleen maar van God aftrekken."

"Denk je, Bertha?"

Meer heb ik niet gezegd. Meer kon ik niet zeggen. En haar handen heb ik ongeduldig afgeschud. Maar daar heb ik nu spijt van.

Ach, wij! Wij met ons christelijk gestumper. We bedoelen het allemaal zo goed. Maar we hebben de hel en de hemel al verdeeld. God behoeft er niet eens meer aan te pas te komen.

God!

Wat schermen wij toch met Zijn heilige Naam.

Wat vloeken wij dikwijls, wij, die nooit vloeken.

Waar is Hij, nu mijn isolement verbroken is? Ik, die toch dagelijks met Hem spreken mocht? Of heb ik mij dat maar verbeeld?

Er zijn andere stemmen gekomen. Harde stemmen. Mede. Bertha. Sonja.

— — — — — — — — — — —

Sonja!

De maan staat rond en rood boven de heide. Een groteske maan. Een maan die z'n koelheid heeft afgelegd. Een maan die de nacht vuur geeft.

Sonja!

Ze is daarstraks de heide opgelopen met vuur in haar ogen. Hoe lang is dat geleden? Ik weet het niet. Ik was zo moe. Ik geloof dat ik geslapen heb.

Sonja!

Het is donker en de muggen zoemen om mijn hoofd. Wat is het warm vanavond.

Ik ga naar binnen, draai het licht aan en zet de Lorren in de bladeren. Maar ik moet telkens naar buiten kijken. Hoewel ik toch niet anders kan zien dan wat dingen op het terras, m'n stoel, een tafeltje, een krant op de grond. En dan die maan

Ik ga naar binnen, draai het licht aan en zet de lorren in de sponningen. Nu kunnen de deuren nog wat openblijven. En zo kan Sonja al van ver het huisje zien.

Kom, laat ik een boek pakken. Maar ik ben te lui om weer op te staan.

Dicht bij me liggen wat gebundelde verzen. Ik begin er in te bladeren. Maar ik moet telkens naar buiten kijken. Hoewel ik toch niet anders kan zien dan wat dingen op het terras, m'n stoel, een tafeltje, een krant op de grond. En dan die maan

Sonja!

Haar naam is als een rode vlag voor die maan langs.

Het is al over elven. Waar kan ze naar toe zijn gegaan? Wat doet ze? Waarom stonden haar ogen zo vreemd?

Sonja!

Bertha heeft me haar nader gebracht. Gek is dat. Bertha viert morgen feest. In een mooie japon waarin ze nog statiger zal lijken dan ze al is en met één of ander heerlijk parfum, dat Simon uit Parijs voor haar heeft meegebracht.

En toch is Bertha helemaal geen vrouw voor parfums.

Vroeger had Bertha vaak hoofdpijn en dan besprenkelde ze haar zakdoek overdadig met eau de Cologne. Sindsdien, wanneer ik hier of daar de geur van eau de Cologne opvang, denk ik altijd direct aan Bertha.

Parfum zou aan mij veel beter besteed zijn. Een bepaalde, fijne geur en die altijd bij je dragen.

Hoeveel flacons heeft Bertha niet op haar toilettafel en in haar kast. Voor hoge feestelijke gelegenheden!

Bertha is zo deftig . . . En zo burgerlijk . . .

En ik ben zo klein. Zo monsterachtig klein, een gedrocht van een mens. Parfum over stank. Geen wonder dat . . .

Ik wil lezen. Ik kijk in het boek.

"Zijn toog veegt de modder van de vale straat: een rosse buurt, waar het leven . . ."

Woorden. Hun betekenis dringt niet tot me door. Ik begin overnieuw. "Zijn toog veegt . . ."

"Hallo chérie, ben je maar achter de horretjes gekropen?"

Ik schik op. Ze staat vlak bij me, haar puntige roodgelakte nagels haken in de horregaatjes. In haar ogen brandt nog altijd het vuur. Haar swagger hangt los over haar schouders, haar prachtige haar is als de nacht, magnetisch, gevaarlijk.

Als een zwarte vogel is ze, die op mijn licht kwam afgevlogen, maar mijn hor sluit hem buiten.

"Sonja . . . eindelijk!"

Om haar mond trekt het, even, en als de bliksem slaat het besef bij mij in: dat deze uitroep de eerste spontane hartelijkheid is die ze van mij ondervindt.

Ik wil opstaan, maar haar woorden houden me tegen.

"Ik weet niet of je 't al geroken hebt, maar ik heb een borrel op. En zeur er als 't je blieft niet over, want ik had hem nodig."

Dan keert ze zich bruusk om, loopt naar de ligstoel en strekt er zich langzaam op uit.

Weer wil ik opstaan en weer houdt Sonja's stem me terug.

"Het is juist goed zo," — ze maakt een lome beweging met haar hand — "jij achter de hor en ik er voor. Zo'n dun geval zou je zeggen, hè? Je kunt elkaar zien, horen, je kunt elkaar zelfs voelen, maar werkelijk bij elkaar komen, dat gaat net niet. C'est la vie.

En lees me nou maar 's wat voor. Jij zit aan de kant van het geestelijk voedsel. En ik vind dat het tijd wordt dat je me daar 's een portie van geeft."

"Sonja, je moet . . ."

"Vooruit, lees op! Lees wat er voor je ligt. Niet zoeken. Wie weet . . . Ik ben een beetje bijgelovig, zie je. Toe! Toe nou!"

Is Sonja dronken? Wat maakt haar stem zo dringend . . . zo onontkoombaar?

Ik kijk weer in het boek.

"Het is een vers van Jan Engelman," zeg ik nog. Dan begin ik te lezen.

Zijn toog veegt de modder van de vale straat:
een rosse buurt, waar het leven gaat
tussen de zoete snik der harmonika
en het droog geplof van de deur der cel —
"Vooruit!", en een schorre vloek komt na.
Zijn haar wordt grijs en men lacht hem uit.
De zonde zingt zoo luid, zoo luid . . .
Hij kent ze wel, maar verwijt er geen,
als een bergmeer is zijn oog sereen.
Rust zijn hand op het hoofd van een vlasblond kind
dan heeft hij de zaal'gen van Jezus bemind.

Waar de melancholise huizen staan
op dramatische gracht
als een scheef gebit in verdorde mond —
op gebarsten stoepen de veile lol
en harten van wanhoop
vervunsd en vol —
in een stinkend trapgat is hij gegaan.
Het bloede licht van 't beplakte raam
zeeft aarzelend over een kermisbed.
De biezen stoel heeft hij aangezet:
dit is een zacht en groot verdriet,
zij is zijn zuster en anders niet.

Zij komt van het land
waar de winden zijn,
de bloemen, de grassen, de luchten vrij,
de gele lust van een pinksterwei,
de menschen zwijgzaam en ongewond,
sterk als de geur van den verschen grond.
De stad is de vratige, gier'ge poliep,
de prachtige stad
met Rembrandt's glorie, met wijsheid diep
en dieper zonde lichtlooze pijn:
in die stad wou zij gaarne vroolijk zijn.

Hij nam haar hand en was goed als de vrind,
die haar schroomvol over de heg had bemind.
Hij hoorde haar biecht en sprak haar vrij:
God's zuiv're adem was haar nabij.
Een schriel geluid
als 'n fijne schel —
hij staat al recht,
hij kent dat wel.
Tegen den glimmend-versleten toog,
op zijn trillenden arm in een veiligen boog,
lag het purperen kind, dat het niet kon vallen,
want liefde is het voornaamst voor ons allen.

Ik kijk strak op de letters, die vervloeien . . . vervloeien . . . Liefde . . . liefde . . . ik heb die zelf zo nodig. Ik ben zo moe. Dat is het refrein geworden, het monotoon terugkerend refrein.

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements ... $3.00
Engagement-announcements ... $3.00
Marriage and anniversaries ... $4.00
Notifications of death ... $4.00
"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.
For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With great joy and gratitude to the Lord we wish to announce the birth of our daughter

YVONNE RENATA

The thankful parents
Mr. & Mrs. John R. Dykstra.
Jack.
Elizabeth.
Annette.
Hilary John.

Willowdale, Ontario.
31 Wedgewood Drive.

Zo de Here wil hopen wij met onze geliefde ouders en grootouders

BARTHOLOMEUS H. HEYNS
en
ANNIGJE HEYNS—VAN EYK

op donderdag 9 december 1965 hun 40-jarige echtvereniging te herdenken.

Dat de Here hen nog vele jaren voor elkaar en voor ons mag sparen, is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Owen Sound, Ont.:
Wim en Coby Heyns.
Shirley, Freddie, Robbie.
Brandon, Manitoba:
Henk en Annie Van Dyk.
Henry, Monica, Raymond.
Allenford, Ont.:
Arie en Anne Heyns.
David.
Brandon, Manitoba:
Gerrit en Agnes Van Renselaar.
Anita, Earl.
Stratford, Ont.:
Kees en Dikky Klaver.
Jimmy, Kathy.
Owen Sound, Ont.:
Betty Heyns.
R.R. 5, Owen Sound, Ont.

Het behaagde de Here uit ons midden weg te nemen op 34 jarige leeftijd mijn geliefde vrouw en der kinderen zorgvolle moeder

ANNIE VANDER VIES—JAARSMA

"Op grond van Gods beloftte zullen wij bij Christus komst elkander met vreugde weerzien."

Sarnia, Ont., 18 nov. 1965

De diepbedroefden:
John Vander Vies
Olga
Clarence
Garry
Sylvia
Jacob
Betty
Donald
Christopher
John
Martin

Op 18 november 1965 werden wij diep bedroefd door het plotseling overlijden van onze geliefde schoondochter, -zuster en tante

ANNIE VANDER VIES

op 34 jarige leeftijd.

St. Anna Parochie:
K. vander Vies
S. vander Vies-Riemersma
Sarnia, Ont.:
Jacob en Gellie Vander Vies en kinderen
Rocky Mountain House, Alta.:
Chris en Plonia Vander Vies en kinderen
Franeker:
Jan en Wietske Jongema en kinderen
Sexbierum:
Johannes en Pietje Vander Vies en kinderen
Montfoort:
Marten en Alie Vander Vies en kinderen
St. Anna Parochie:
Klaas en Maaike Vander Vies en kind
Akke Vander Vies

Koopt bij de
ADVERTEERDERS IN
"CALVINIST-CONTACT"

Op 18 november 1965 ontvingen wij uit Twijzel (Fr.) het droeve bericht dat onze vader en grootvader

CORNELIS BRUINING

op 65 jarige leeftijd overleed.

Sarnia, Ont.:
Gellie Vander Vies-Bruining
Jacob Vander Vies
Clarence
Carnelius
Wilma
Sylvia
Annette
John
Raymond

Het behaagde de Here tot Zich te nemen in volle zekerheid des geloofs, onze innig geliefde moeder, behuwd-, groot- en overgrootmoeder

FEMKE DE HAAN,

in de ouderdom van 85 jaar.

Ps. 147:6 (ber.).

Wallaceburg (Ont.).
Elly en Ivan Vrijburg.
Kinderen en kleinkinderen.

Buitengewoon mooie boerderij

160 ACRE DAIRY FARM, 9 mijl vanaf Dunnville, aan harde weg. Prachtig acht kamer huis, 2 badkamers, grote barn met barn cleaner, 2 silo's 56 stuks stamboek vee, Guernseys, alle nodige machineriën. Open melkcontract. Vraagprijs $86.000 met $30.000 down. Open voor goed bod.

Voor iemand die beslist een buitengewoon mooie farm zoekt is het de moeite waard deze te gaan bezichtigen.

JACK BYLSMA
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Phone: LI 9-3894

Wanted:

MAN FOR SERVICE STATION

Mechanically inclined. Over 40 years old. Good steady position. Contact: Mr. P. Vanderwoude, Service Manager at

ROBERT SLESSOR MOTORS LTD.

Phone Grimsby 643-1221

Dealers for Pontiac, Buick, Acadian, Vauxhall and G.M.C. trucks

---

BROILER FARMS MET LICENCE!!

Nieuw gebouw, inhoud 32.000 sq. ft. Alles automatic. Heet water verwarming. Totaal 15 acres waarvan 10 acres gemengd fruit. 6 room huis, paved road. Vraagprijs $80.000.

Nieuw "cinderblock" gebouw ('64). 20.000 sq. ft. Town water, natural gas. Heet water verwarming. Ideale omgeving, paved road. 3½ acre land. Prima 10 room huis, garage, enz. Vraagprijs $54.000.

Zeer goede schuren, totale inhoud 7200 sq. ft. voor broilers, tevens ruimte voor 120 varkens. Goed 6 room huis van alle gemakken voorzien. Paved road, 2 acre land. Vraagprijs $23.000.

Tvens dairy en gemengde bedrijven van 30 tot 200 acres. Winstgevende fruitfarms, general stores, huizen!!

Alle aanbiedingen zijn binnen 6 mijl van kerk en school.

Schrijf of telefoneer,

GERRIT OTTEN
P.O. BEAMSVILLE, ONT.
PHONE 563-7904

Agent voor

HAROLD JARVIS
REAL ESTATE
GRIMSBY, ONT.

Gevraagd

HULP IN DE HUISHOUDING in gezin van 3 personen, waarvan vrouw hulpbehoevend is.

W. de Boer, R.R. 1, Jerseyville, Ont., Phone Miller 8-3336 Ancaster

---

Modern Mink Ranch

Complete with 9 sheds, 30 ton freezer, etc. Set up to handle 1200 females. Room to expand. With or without breeders. Abundant and reasonable feed supply. Ideal location on river.

Contact

Ross Anderson
Real Estate Broker
268 King St., Midland, Ont.
Phone 526-7751

Young Man

as Warehouse Assistant and Truck Driver

By firm in Burlington. Must have knowledge of Dutch. Age between 18 and 22. Please apply box 1840, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

DAILY MANNA Calendar $2.15. CHILDREN'S BIBLES for all ages. Eight different titles. CHILDREN'S BOOKS. The largest variety, Bibles, Study Books, Fiction, Plaques (wandteksten), etc. We sell sound Christian literature. From now till Christmas our basement bookstore is open Monday through Saturday from 9 A.M. till 10 P.M.

Christian Book Centre
ANTON LAMMERS
36 Longwood Road North
Hamilton, Ont. - Phone JA 2-1234

C.C.C.
Christian Contact Club

CHRISTMAS BANQUET

DECEMBER 18th, 1965
HAMILTON, ONT.

Guest Speaker:
Rev. A. Kuyvenhoven

Single people, who are interested in more information, please write to:

Miss Minnie Schoonewelle,
674 Windermere Ave.,
Toronto, Ont. - RO 2-2592

Huguenot Cross

Our ideal gift items are available in silver, gold, and gold-plated.

Help your local Christian School and the A.R.S.S.

Ask your local agent, or write to:

Huguenot Cross Canada
P.O. Box 787,
Rocky Mountain House,
Alberta

Verdien een boek door het aanbrengen van een abonnee op ons blad.

Weerzien in Canada

OOK UW OUDERS KUNNEN DEELNEMEN AAN de ELFDE Familiebezoekreis naar Canada

Deze reis wordt georganiseerd door de Ned. Chr. Reis-Vereniging in samenwerking met C.P.B., de N.C.V.B., de N.C.R(adio).V. en de C.B.T.B.

Reissom v.a. f 1283,—.

Heen: Rotterdam 9 mei 1966 met de "Rijndam" van de H.A.L.
Terug: Montreal 1 september of 24 september 1966 eveneens met de "Rijndam".

Na aankomst in Montreal worden de deelnemers door ervaren reisleiders verder begeleid naar o.a. de volgende plaatsen: Ottawa, Winnipeg, Saskatoon, Edmonton, Regina, Medicine Hat, Calgary, Kamloops, Vancouver, Oshawa, Toronto, Woodstock, Chatham, London, Windsor en Michigan (U.S.A.).
Ook verzorgen wij deskundig alle individuele vlieg- en bootreizen.
Vrijblijvende inlichtingen ook over de financiering worden U of Uw ouders gaarne verstrekt door het

Centraal Bureau der Nederlandse Christelijke Reisvereniging

Weteringkade 22a, Postbox 1035, DEN HAAG, Tel. 814691.
OFF. I.A.T.A. en Holl. Amerikalijn agent.

NOGEENS: SEALJASJE VAN MOORDEILAND

In ons nummer van 5 november j.l. namen wij een bericht over uit "Hervormd Nederland", waarin melding werd gemaakt van het afschuwelijk afmaken van zeehonden babies. Dit zou plaats vinden op een "moordeiland" in de monding van de St. Lawrence River.

Een onzer lezers heeft aan de Humane Society gevraagd of hieraan geen eind gemaakt kan worden.

Hierop ontving zij het volgende antwoord:

"Thank you for your letter of the 11th November. I have heard of the article in question many times before.

Fortunately I can report quite categorically that the article is untrue.

During the last season observers of various organizations visited the ice fields to witness the sealing at first hand.

I should tell you that as a result of representations made by this Society and other organizations that the Government of Canada introduced regulations controlling the way in which seals can be hunted and that these regulations were put into effect for the first time this year.

First hand observation by numerous observers all produced the same basic fact. Baby seals are not, repeat not skinned alive. I am well aware of the film to which you refer. As a matter of fact I have seen it. The film was made using an unskilled person as an actor. This person did not know how to render the seal unconscious and bleed it which is the general practice before pelting. Why this should be done I can't imagine. Perhaps the person concerned simply want to sell his film.

There is enough real cruelty in sealing without inventing cruelty which does not exist. In any case as I said above the Government of Canada has acted very quickly to regulate this industry and they have co-operated entirely with the Humane Society in both the drafting of the regulations and by assisting us to observe the enforcement of the laws.

Incidentally we are referring now to the area in the Gulf of St. Lawrence which has only just been made subject to Canadian Law. Most sealing is carried on in international waters over which no country has any control, by fleets from Russia, Denmark and Norway.

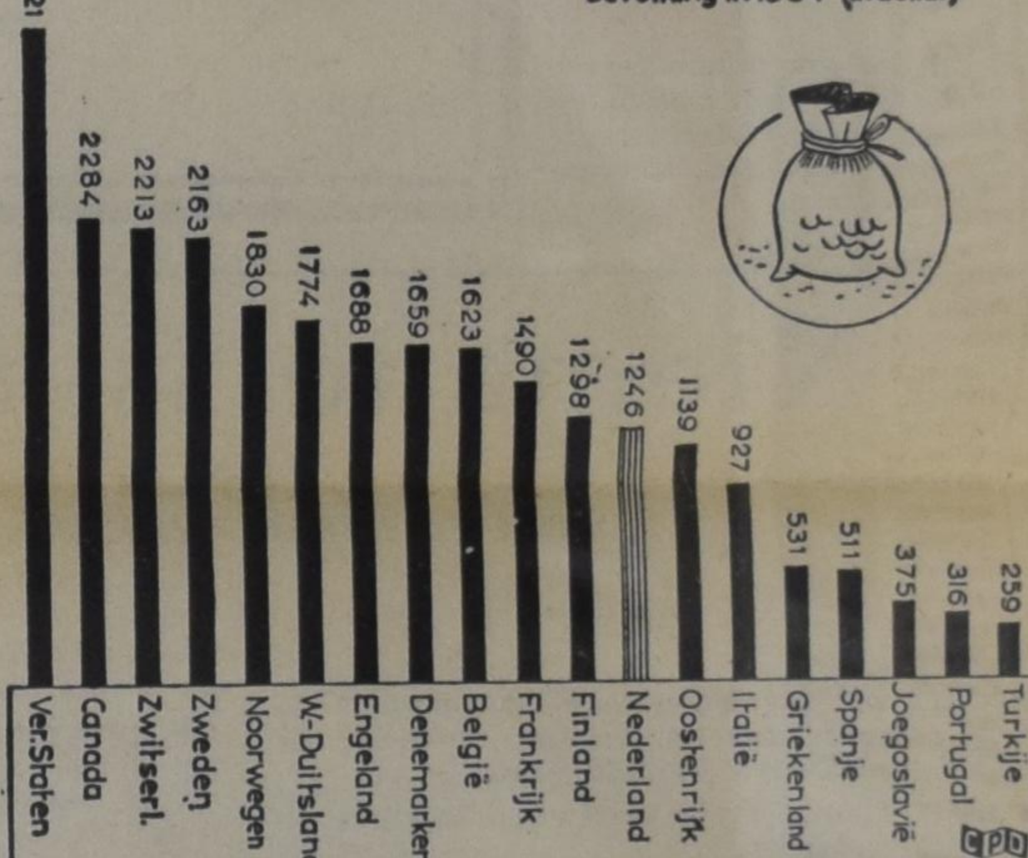
It is a pity that people writing articles in newspapers and magazines can't stick to the truth."

Wij zeggen beiden, onze abonnee en de Humane Society gaarne dank voor deze toelichting. Het blijkt dat betrouwbaar schijnende berichten nog niet altijd betrouwbaar zijn.

Red.

VERMEERDER UW KENNIS VAN CANADA

(Canadian Scene) — Thomas Graham uit Victoria in Brits Columbia zond ons een brief, waarin hij onder meer schreef: "Ik heb het boekje "Canadian Government" gelezen, dat door uw organisatie is uitgegeven en ben van mening, dat het een van de besten is, dat op dat gebied bestaat. Het is ook zeer geschikt voor mijn kinderen als hulp bij hun studie". Ook u wordt dit boekje op aanvraag gratis toegezonden door Canadian Scene, 28 Wellesley St. East, Toronto 5, Ontario.

HET VERSCHIL IN RIJKDOM TUSSEN AMERIKA EN EUROPA

Uit een vergelijking van het nationale inkomen per inwoner in Europa en Amerika blijkt dat de Ver. Staten het "rijkste" land zijn. Jaarlijks bedraagt daar het nationale inkomen per inwoner 3221 dollar. Het laagste land in onze ranglijst is Turkije, waar men een nationaal inkomen per inwoner verkrijgt van 259 dollar. Het verschil in rijkdom is dus enorm. Turkije is overigens lang niet het armste land. In Azië en Afrika zijn landen met een jaarlijks nationaal inkomen per inwoner van 50—70 dollar.

HEERLIJK!!!

Echte Gerookte Paling!!

"smikkelend goed"

zend geen geld, maar stuur uw bestelling in naar

TREND ENTERPRISES
P.O. Box 271, New Glasgow, Nova Scotia

en wij zenden U de paling per express C.O.D.

De paling is slechts $1.20 per pond plus verzendkosten.

Er zit zulk een gezonde en gestadige groeikracht in LIGA omdat het alle edele bouwstoffen bevat die Baby behoeft

LIGA

Krachtige Kost voor het Kind!

HOLLAND LIFE

1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511

Kantoren:
TORONTO
2145 Avenue Road
485-9406
TORONTO
2828 Bathurst St.
RU 7-5637
HAMILTON
20 Tisdale Street S.
JA 8-0147
LONDON
150 Elmwood Ave.
GE 8-8439

Kantoren:
MONTREAL
3600 Van Horne
731-9421
VANCOUVER
302 - 1237 Burrard St.
683-9685
NEW WESTMINSTER
704 Sixth Street
526-4494
EDMONTON
9924 - 106th Street
429-3381

GEZINSVERZORGING — SPAREN
OUDEDAGSVOORZIENING

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Grande Prairie/La Glace, Alta., H. Eshuis te Athens, Ont.

te Brandon, Man., G. Biezé te Alliston, Ont.

Bedankt voor:

Iron Springs, Alta., N. Beute te Lacombe (Bethel) Alta.

Sussex, N.J., J. W. Van Weelden te Red Deer, Alta.

East Martin, Mich., W. C. Boelkins te Edmonton I, Alta.

Beroepen

CANADIAN REF. CHURCH

te Cloverdale, B.C., J. T. van Popta te Edmonton, Alta.

REFORMED CHURCH

Bedankt

voor de Pella Ref. Church te Adams, Nebraska, H. van Essen te Wainfleet, Ont.

—

Rev. Ernest Cassuto, missionary onder de Joden in de New York-Paterson area, is beroepbaar in de Ref. Church. De Ref. Church heeft besloten het werk onder de Joden te beëindigen, waardoor Rev. Cassuto thans beschikbaar komt.

Rev. Cassuto is Nederlander van geboorte en is bekend door zijn artikelen over "De laatste Jood uit Rotterdam": zijn eigen levensgeschiedenis.

TERUGGANG

John Stormer, schrijver van "None Dare call it Treason" (Niemand durft het verraad noemen) sprak op de conventie van de Amerikaanse Raad van Christelijke Kerken over het terugdringen van God uit het openbare leven in Amerika en zei o.a.:

In 1892, toen vonnis werd gewezen in een zaak van de Church of the Holy Trinity tegen de Verenigde Staten, verklaarde het Hooggerechtshof: "...dit is een christelijke natie".

Zeventig jaar later, op 28 oktober 1963, deelde de president van het Hooggerechtshof, Earl Warren, aan het Congres van de Verenigde Staten mede dat hij en het hof geen gevolg zouden geven aan een verzoek van de wetgevende vergadering om de nationale spreuk "In God we trust" (die ook op de Amerikaanse munten voorkomt) te doen aanbrengen boven de zetels van de rechters.

Warren's weigering om een ondergeschikt zijn aan God te erkennen, samen met de beslissingen van Warren's Hooggerechtshof om het gebed en de Bijbel uit de scholen van de natie te bannen, demonstreren duidelijk dat wij bezig **zijn de Bijbelse erfenis,** die het Hooggerechtshof er eens toe leidde uit te spreken "... .dit is een christelijke natie", snel te verliezen. (ICN)

Een nieuwe Bijbelvertaling

Er is een geweldige vraag naar de nieuwe Bijbelvertaling in de Tiv-taal in Noord-Nigeria. De Nederduitse Gereformeerde Kerk in **Zuid Afrika** heeft hier in het verleden veel zendingswerk verricht, wat in de latere jaren grotendeels is overgenomen door de Christian Reformed Church van Amerika.

Van deze nieuwe Bijbelvertaling werden binnen drie weken 10.000 exemplaren verkocht, en bovendien werden nog eens 15.000 exemplaren besteld. Ofschoon de kerk, die uit het zendingswerk van de Nederduitse Gereformeerde Kerk is gegroeid, slechts 12.000 leden telt, worden de kerkdiensten door 105.000 mensen bezocht. Een dienst in Zahi Biam werd onlangs door 4.000 mensen bijgewoond.

Wat een Unitarian (niet) gelooft

Een Unitarische predikant in Toronto gaf onlangs uiting aan zijn ongeloof. Ds. Alfred Fowlie is predikant van de Willowdale Untarische gemeenschap. Volgens de **Globe and Mail**, een van de voornaamste dagbladen van Toronto, van 16 oktober 1965, zei hij:

"Ons standpunt is openhartig humanistisch. Wij verwerpen de veronderstelling van een opperwezen. Wij verwerpen de goddelijke natuur, die aan Jezus wordt toegeschreven. Onze onderstelling is dat, als wij hem laten waar hij thans hoort, in de eerste eeuw, wij hem zien zoals hij werkelijk is, een mens van de eerste eeuw, geheel met de gedachtenpatronen van de eerste eeuw, sprekend tot de mens van de eerste eeuw; zo zullen wij de mens veel duidelijker verstaan."

Dit is het geloof van de heer Fowlie, die een provocerende preekstoel bij de Willowdale Unitarische Gemeenschap bezet. Hij is een atheist die "diep religieus is..."

Maar de heer Fowlie gelooft niet dat Christus een profeet was.

De heer Fowlie zegt dat de discipelen bij de dood van Jezus gedwongen werden te zien dat hij niet was, wie hij zei dat hij was. "Inderdaad, Jezus' laatste oproep 'Mijn God, Mijn God, waarom hebt gij mij verlaten?' toont dat hij zich op het laatste ogenblik bewust werd dat wat hij gezegd en met alle macht geloofd had, niet zou gebeuren", betoogt de heer Fowlie. (ICN)

TANKSCHIP HEEFT MIJN IN ANKER

Vlissingen: Het 30.000 ton metende Engelse tankschip Esso Winchester heeft bij het hieuwen van het anker een twee meter grote magnetische mijn mee naar boven gehesen. De mijn is van Duitse makelij. Pogingen de mijn te demonteren worden ondernomen.

JAPANSE PRINS MET ZIJN VRIENDJES IN DE DIERENTUIN

De Japanse prins Hiro (links) en zijn vriendjes vermaken zich opperbest met een 4-jarige orang oetan op een driewieler tijdens een bezoek aan de kinderdierentuin in Tokio.

Van Groningen naar Brantford

Het is al jaren in Nederland zo: wie Groningen zegt, zegt Niemeyer.

Het is nu in Canada zo: wie Brantford zegt, zegt Niemeyer.

Theodorus Niemeyer N.V. is een van die oude, gerenommeerde zaken in Nederland, die iedereen kent. De tekenen wijzen er op, dat het niet lang meer zal duren, dat dit eveneens van Canada kan worden gezegd. De drukke Highway No. 2 tussen Brantford en Hamilton heeft een splinternieuw fabrieksgebouw gekregen, waarop de echt Nederlandse naam prijkt: Theodorus Niemeyer Canada Limited. Dit nieuwe gebouw en de nieuwe naam vallen op. Binnenkort zal iedereen weten, waar dit is en zal de naam Niemeyer een "landmark" worden, zoals die in Nederland dit al meer dan anderhalve eeuw is.

Op 23 november j.l. vond onder grote belangstelling de opening plaats van deze fabriek. Wij zagen er tal van vooraanstaande personen, niet alleen uit de kring van oud-Nederlanders, maar eveneens uit de Canadese regeringsen zakenkringen.

De heer Theodorus Niemeyer, de president van het Nederlandse bedrijf, die tevens president is van het Canadese bedrijf, noemde acht verschillende redenen, die aanleiding hadden gegeven om in Canada een fabriek te vestigen. Zij zijn: de stijgende export van Niemeyer's produkten en het arbeidstekort in Nederland, waardoor de Nederlandse produktie de vraag niet meer kon bijhouden; het feit, dat Canada een succesvolle exportmarkt bleek te zijn; de steun die men van de Canadese regeringsinstanties ontving; de belasting faciliteiten; het feit dat Canada een rijk land is met een groeiende bevolking; de oude banden met de Canadezen voornamelijk sinds de bevrijding aan het einde van de tweede wereldoorlog; en tenslotte de verwachting, dat de investering in Canada dividenden zal opleveren.

De officiële opening van het moderne fabrieksgebouw werd verricht door de Nederlandse ambassadeur, Zijne Excellentie Dr. A. H. J. Lovink. Een grote ronde baal ("hogshead" heet dat hier) werd op een lorrie binnengereden en voor de ambassadeur geplaatst. Z.E. Lovink verbrak hierna met een grote schaar het ijzerdraad, dat de baal tesamen hield, waarmee de eerste Canadese tabak voor bewerking in de nieuwe fabriek beschikbaar kwam.

De fabriek zal voorlopig aan plus minus vijftig personen werk verschaffen. Men kan echter in één oogopslag zien, dat men op uitbreiding heeft gerekend. De fabriek is zeer ruim en van de nieuwste machines voorzien.

Als aandenken kregen de genodigden een lange Goudse "Goedewaagen" pijp en een keurig uitgevoerd boekwerk ten geschenke, waarin de geschiedenis van de tabakscultuur in het algemeen en de historie van de firma Niemeyer in het bijzonder zijn beschreven.

De Nederlandse Ambassadeur, Z.E. Dr. Lovink (rechts) en de president van Theodorus Niemeyer Canada Ltd., de heer Theodorus Niemeyer (links) bij de zojuist gopende "hogshead" die de opening aangaf van de nieuwe $1.500.000 Niemeyer tabaksfabriek in Brantford Township aan Highway # 2.

Grens alleen met loep te vinden

Duits-Luxemburg's natuurpark Plaats van ontspanning en ontmoeting.

Mainz (DaD) — Wandelaars en sportmensen, trekkers en vakantiegangers uit Duitsland en Luxemburg, uit Frankrijk en Nederland zullen in de toekomst zonder pasformaliteiten, zonden grenscontroles het eerste natuurpark van Europa mogen bezoeken, dat over de grenzen heenrijkt. Met de ratificatie van een staatsverdrag tussen de Bondsrepubliek en Luxemburg is de basis gelegd voor een tussen de Eifel en de Ardennen gelegen gemeenschappelijke plaats van ontspanning en ontmoeting.

Daarmee kon het idee van de Hamburgse zakenman Alfred Toepfer, die zich als president van de "Vereniging Natuurreservaat" sedert meer dan een decennia onvermoeibaar voor de stichting van een nieuwe oase van stilte en ontspanning inzet, zijn grootste triomf boeken. Eens was het natuurpark van de Lüneburger heide het enige reservaat van West-Duitsland. Tegenwoordig zijn er, dankzij de bemoeienissen van Alfred Toepfer in het hele Bondsgebied 22 van deze gebieden, het 23e reikt voor de eerste maal over de landgrenzen heen, en zover, dat op een nieuwe meertalige kaart "Duits-Luxemburg's Natuurpark" de grens nog slechts met een loep te vinden is.

Van particuliere zijde kwamen de eerste ideeën tot stichting van dit gemeenschappelijke natuurreservaat. Een Luxemburgse houtvester en een Westduitse "Landrat" staken de hoofden bij elkaar en op hun initiatief werd de "Vereniging Duits-Luxemburg's Natuurpark" in het leven geroepen. Direct in het hart van Midden-Europa in een aantrekkelijk landschap van ruwe schoonheid ligt het 710 vierkante kilometer grote gebied, waarvan de bescherming, de verzorging en de ontsluiting voor twee regeringen een plicht is. Gemeenschappelijk zal men wegen en parkeerplaatsen, jeugdherbergen en uitspanningen aanleggen en tenslotte ook samen uitmaken, welke bijzondere mooie gebieden onaangeroerd zullen blijven. Voorstellen tot verbetering zullen door een gemeenschappelijke commissie, waarin van elk land vier vertegenwoordigers zitting hebben, aan de betreffende regeringen voorgelegd worden, waarbij ideeën van particuliere zijde bijzondere aandacht krijgen.

Mooie Premie Boeken

voor Uw hulp

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevallen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk der Reformatie."

LUTHER — Zijn weg en werk, door W. J. Kooiman.
De schrijver geeft in dit boek een inzicht in het boeiende leven van deze strijdbare reformator.

OP DE MAN AF (Boeket-reeks).
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. S. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE GROTE SCHEIDING, door C. S. Lewis.
Neen, er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. S. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

SLOEBERKE SLOB, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken", omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8—11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8—11 years of age, will enjoy it tremendously.

MARTYR OF THE CATACOMBS.
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS, by Virginia Blakeslee.
She vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS, by Stanley Ledyard.
The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON, by Rosemary Cunningham.
Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS.
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B .Meyer.
A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER, THE MAN, by Ruth Gordon.
The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

LIVING IN A NEW COUNTRY, by T. C. Van Kooten.
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country.

THE STOWAWAY, by Wm. R. Rang.
Hendrik Tromp has one thing in mind; he wants to find his father. But he does not know where he has to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers alike!) all along; they want to stick with Hendrik until he finds the solution.

A PREY TO SATAN.
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR.
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reofrmed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

MET ENGELS DE WERELD IN.
Een handig en goed boekje om Uw kennis van het Engels wat op te halen.

Vrouwen- en Mannenverenigingen

Maak uw vergaderingen betekenisvol met goed Studie materiaal

SCHETSENBUNDEL No. 1:
Acht schetsen over de zendbrief van Petrus — Vijf schetsen over de zendbrief van Johannes — Een Kerstschets — Een Paasschets — Vijf schetsen over "The Teenager" (in het Engels) — Een schets over Levensontplooiing en zelfbeheersing — Een schets over Christelijke etiquette — Een (Engelse) schets over de geschiedenis van de Christian Reformed Church.
70 Pagina's — Prijs 75¢ per exemplaar

SCHETSENBUNDEL No. 2:
Zeven schetsen over het Evangelie van Johannes — Drie schetsen over de tweede zendbrief van Petrus — Een Kerstschets — Een Paasschets — Een schets over "Het Kleine Kind bij Moeder Thuis" — Een Engelse schets over "The Training of the Grade School Child" — Een schets over "Vader en Moeder en hun huwbare kinderen" — Een Engelse schets over "The Commonwealth" — Een Engelse schets over "Understanding our Government" — Een schets over "Onze talenten in dienst van de Here" — Een schets over "De Glorie God's".
68 Pagina's — Prijs 75¢ per exemplaar

SCHETSENBUNDEL No. 3:
Vier schetsen over de Dordtse Leerregels — Drie schetsen over de Priestelijke taak van de Kerk — Vijf schetsen over de zending — Vijf Engelse schetsen over Missions — Zeven Engelse schetsen over de Brieven aan de zeven gemeenten in Klein Azië.
92 Pagina's — Prijs $1.00 per exemplaar

Guardian Publishing Company Ltd.
Box 312 Station B Hamilton, Ont.

Het aantal abonnees op Calvinist-Contact groeit . . . . maar heeft nog niet de grens bereikt. Geef dit nummer door aan iemand, die ons blad nog niet leest.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam

Post-adres

Aangebracht door:

Naam

Post-adres

Aanbrengpremie:

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ontario.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam

Post-adres

OUD ADRES:

CHRISTIAN COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont., Phone 547-1488 and 547-1489.

SCHOOLBOYS IN ABRAHAM'S TIME LEARNED FOUR LANGUAGES

Dr. Cyrus Gordon on Common Background of Greek and Hebrew Civilization

by A. Velthoen

Abraham lived in a cosmopolitan world, and the schoolboys of his time used books with vocabulary lists of four different languages. Sumerian was already a dead language in Abraham's time, which was characterized by a great deal of internationalism and intellectualism, permeating greatly the cultural spirit of that age.

Dr. Cyrus Gordon, professor of Mediterranean studies at Brandels University, said these things in a lecture in Grand Rapids, Michigan, on the cultural relations between the Greeks and the Hebrews. The last few years exciting archaeological discoveries have been made, and this knowledge effects many areas of study, including biblical studies. And there is much material available which has not been evaluated yet . . . .

It is, however, most likely that the various civilizations around the Mediteranean have a common background. Before the Greeks and the Hebrews appeared on the cultural scene, the Egyptians possessed already a fifteen centuries old civilization, and it is therefore not correct to regard the Greeks and Hebrews as cultural pioneers in ancient times. It is more correct and accurate to say that only these people took full advantage from their cultural heritage. Other peoples did have the same opportunities but did not use them. Abraham lived in an international world, and Palestine was strategically located on the crossroad of several civilizations.

Dr. Gordon said that before the Hebrews entered Canaan, Babylonian civilization was already known there and an integrated part of the Palestinian cultural heritage. And this Babylonian civilization was wide spread along the Phoenician coast.

Both the Greek and Hebrew civilization come from the Egyptian delta, according to Dr. Gordon who considers Genesis 10 (table of nations) as an extremely important chapter of Scripture which sheds much light on the origine of the nations. "The sacred text told us that already many centuries but it took a little time before the word was received!" We usually regard the Hebrews as a land nation but a fourth of the twelve tribes were seafaring people. Dan and Asher (Judges 5:17) were located along the coast, and Zebulun (Genesis 49:13) is also described as a seagoing people.

Similarities

Dr. Gordon demonstrated that the religions and languages of both Greeks and Hebrews have many similarities. Moses' name, according to Dr. Gordon, refers to a divine bull calf, going back to his Egyptian background. The Minoan religion, a Greek civilization on Crete, recognized about twenty different names for deities, one of them being Re, well known from Egyptian religion as the sun god. The Egyptians did not make pictures of the Re-god. So far never a statue supposedly depicting this god has been found. The Minoans worshipped bulls and calves. When later on the Hebrews fell into apostacy, they worship the gods of the Caanites.

Contrasts

Dr. Gordon said that the Hebrews were diametrically opposed to the Caanites' customs and religion. What was honored among the Caanites, was rejected in the Hebrew religion. The God of Israel commanded His people: "Thou shalt not covet . . .", but the god of the Caanites did covet houses, animals, fields, etc. Professor Gordon illustrated this with the biblical narrative of king Ahab who desired to buy Naboth's vineyard (cf. I Kings 21, 22:38; II Kings 9:26, 30-37).

Therefore, Ahab, the Hebrew, rooted in the religious background of his people, felt reluctant about compelling Naboth to sell his property, but his wife, the Canaanite, worshipped a god who did covet fields, and she felt way different about the whole affair! The Ten Commandments of the God of Israel set the Hebrews apart from the surrounding nations!

Who is Dr. Gordon?

Professor Gordon is an authority on Ugaritic tablets which have caused a revolution in the study of Hebrew civilization. In the fall of 1957 Dr. Gordon attracted international attention for the solution he proposed for a fifty year old mystery that had baffled linguists and archaeologists on every continent. He identified the language of the Minoar Linear A tablets from Crete as Semitic. About five years later he defined his decipherment of Minoan and proved that the Minoan language was Northwest Semetic through recognizing that the same language persisted until 300 B.C. in the so called Eteocretan writings inscribed in Greek letters. His theories were unexpectedly confirmed by two Greco-Semitic bilinguals.

This discovery explains many of the links between early Greece and the Near East. In fact, professor Gordon has been pointing out a relationship between early Hebrew and Greek literatures for several years already.

Experiences in Near East

Dr. Gordon was a member of the expeditions that excavated the Judean city of Tell Beit Miraim and the Maccabean fortress of Beth-Zur, as well as expeditions that explored Edom and Moab. He participated in the discovery of King Solomon's mines. In 1933-'34 the Tell-el-Armarna tablets were discovered in Egypt, and he was called to come out to that country to help decipher them. He took part in various archaeological activities in Egypt, Sinai, Jordan, Israel, Lebanon, Syria, Iraq, Iran, and Turkey. In 1957, 1958, and in 1961 he conducted his own explorations in East Miditerranean lands, including Israel, Cyprus, Crete, and Cythera. In 1964 and 1965 he led archaeological study groups in the Near East.

Dr. Gordon spent a number of years with nomadic tribesmen and villagers, whom he got to know through working with them daily. He obtained firsthand knowledge of the various social levels among the Muslim, Christian and Jewish groups in the Arab world and Iran. He also spent three winters among the Devil Worshippers who presented him to their ruler in Kurdistan and initiated him into one of their tribes, the Sheikh Shems tribe on Jebel Sinjar.

In the second world war Dr. Gordon served as an orientalist with the U.S. Army in the Middle East. While in Iran, he made frequent trips throughout Western Iran and the Arab lands. In Iran he dealt with the upper-strata royalty, diplomatic corps, high military officers, intellectual, and political leaders.

Professor Gordon considers his specialty the focusing of new discoveries on the origins of Western civilization. His students come from many countries to his university to work on the sources in the original languages because of the revival of Biblical and classical studies.

Dr. Gordon wrote about 300 books and articles of considerable length in journals (Scientific American, February 1965, contains one of his recent articles). This year W. W. Norton published two of his works in inexpensive paperback editions: **The Ancient Near East** and **The Common Background of Greek and Hebrew civilizations**. Dr. Gordon, born in 1908, was promoted to Colonel in the U.S. Air Force Reserve in 1961.

Wellhausen? Past . . .

He considers the Wellhausen source-division of the books of the Old Testament "an interesting theory in the history of European thought, but a theory which belongs completely to the past".

Professor Gordon's theological position, however, differs widely from the one of evangelical Christians. He has a great respect for the original text of Scripture, and as such he is highly appreciated by many evangelical students. Scholars who are well acquainted with the subject matter Dr. Gordon deals with agree that Dr. Gordon's work opens up new frontiers in Old Testament studies. And most likely within the next few years more knowledge will become available which will lead to a better understanding of the world of the Old Testament. ●

Applicants For United States Immigrant Visas Advised Of New Requirements

Ottawa, Nov. 15, 1965 — United States immigrant visas requirements have been amended by Act of Congress recently to eliminate any test of admissibility based on the visa applicant's place of birth or race. The U.S. Embassy announced today that in the future, a person wishing to immigrate, to live and work in the United States, will be admitted primarily on the basis of close family relationship to persons already in the United States and on the basis of skills and qualifications possessed.

Anyone now preparing to apply for a United States immigrant visa in accordance with instructions obtained from a United States Consulate prior to Novembér 1 is advised to communicate, as indicated below, with the nearest United States consular office to obtain current guidance on how to complete his preparations. This does not apply to a person who has received a definite appointment for personal interview at a consular office to complete his formal visa application.

An immigrant visa applicant born outside the Western Hemisphere who has been informed that his name is registered on a quota waiting list of intending immigrants need take no special action. The consular office where he is registered will send him instructions as soon as that office is prepared to give further consideration to his application.

Most visa applicants who will be gainfully employed after immigrating to the United States will be required in the future to obtain a certification from the United States Department of Labor Employment Office stating that there are employment opportunities available for persons possessing their skills and qualifications. When making a formal visa application, they must present such certification in addition to the normal documents of identity, good moral background, and evidence of financial standing. The certification can be obtained by the visa applicant or by his friends or employer in the United States submitting Form ES-575, "Application for Alien Employment Certification", to the local United States Employment Office in the area where the applicant desires to live. Form ES-575 can bé obtained either at a consular office abroad or at the Federal Employment Office in the United States.

An approval certification need not be obtained by a visa applicant who is the parent, spouse, or child of a United States citizen or of a legal alien resident of the United States. It will also not be required of an applicant who does not intend to seek gainful employment in the United States. However, he will be asked to forward to the appropriate consular office evidence of his ability to support himself without employment.

In some instance, the consular office itself has authority to issue a certification on the basis of the applicant's specialized academic background and professional experience, such as for doctors, lawyers, registered nurses and certain engineers and scientists. On the other hand, the Department of Labor has already determined that there are no job opportunities in the United States for certain classes of unskilled and semi-skilled workers.

In consideration of the above information, any person who began his visa application prior to November 1, except one whose name is registered on a quota waiting list of intending immigrants, should write the appropriate consular office for further details as to how to obtain a Department of Labor certification. He should include in his letter a statement on the highest grade or school year completed, the type of work now being performed, and the type of work he intends to follow in the United States. In addition, he should state whether he, or any member of his accompanying family, is the parent, spouse or child of a United States citizen or of a legal alien resident in the United States and provide details.

THE WORLD AROUND US

Parliament Reopens January 18th

The service vote taken two weeks ago gave the Liberals 2 more seats and removed two from the Conservatives. This puts the standing at 131 Liberals and 97 Conservatives — two short of a Liberal majority. Contrary to all predictions, the service vote was heavily pro-Liberal; 63.6% of the service men voted for the Liberals, 23.5% for the Conservatives, 9% for the NDP, and 3.9% for other candidates. This clearly contradicts earlier expectations that the Liberal's policy of integrating the armed forces had severely damaged Liberal affiliation among the service men.

In the meantime, Prime Minister Pearson is busily engaged in increasing Liberal strength in Parliament before the House opens on January the 18th. He is rounding up independents (there are two) who will align themselves with the Liberal party, and he is trying to gain the support of Social Credit members who are not very strongly attached to their own party. The two independents are J. A. Mongain, a previous Liberal candidate in federal and provincial elections, and Maurice Allard who has previously been in touch with several Liberal MP's including Forestry Minister Maurice Sauve. Social Credit representative Horace A. Olson, who was agriculture critic in the last Parliament has indicated his willingness to serve as Liberal Minister of Agriculture, if the Prime Minister would invite him.

While Prime Minister Pearson is busily adding to his Party's results, Opposition leader John Diefenbaker is busily subtracting from the Liberal standings. With the resignation of Finance Minister Walter Gordon, Mr. Diefenbaker has demanded the resignation of not only Maurice Lamontagne and Guy Favreau, but of the Pearson administration itself, arguing that the returned minority clearly indicates the Prime Minister's inefficiency in making decisions.

The date for the opening of the 27th Parliament is quite reasonable; it enables the Government to reshuffle the Cabinet members, and to organize its legislative program which it must put before the House. For all practical purposes it will lengthen the time period between now and the next federal election — an election which should (if it can be prevented) not come too soon. Between now and January 18th, Prime Minister Pearson will be calling his old Cabinet together and discuss the legislative program for the next Parliament. He will also reorganize his Cabinet posts (not all of them) shuffling member Ministers around, calling new ones in to replace the two vacancies.

What type of legislation will the Liberal Cabinet submit before the House on January 18th? The first thing which the House will deal with is the speech from the Throne. This speech contains the legislative proposals which the Government wants to have passed in the House; it gives all the 265 members of Parliament an opportunity to voice their opinions on some subject which they themselves choose to talk about. What legislation however will the Government submit in the speech from the Throne? While an answer to this question will always be speculative, the developments on Parliament Hill between now and January the 18th may provide some indication as to what type of legislation the Government will introduce in the House. The strength of Liberal representation (which is very weak in this Parliament) and the attitude of the Opposition, may have significant influences in this respect. If for example the Liberal Government feels that the Opposition's main aim will be to immediately bring down the Government, the Liberal Cabinet will very likely begin to introduce non-controversial legislation such as restriction of election spending, and the enactment of the new constituency boundaries. If on the other hand the Liberal Government feels more secure, it may introduce Railway and Agricultural legislation as well as the proposed Medicare Plan.

Between now and January the 18th we all should closely watch the newspapers to see what develops on Parliament Hill. Watch, for example, the Cabinet changes which may indicate the legislative areas the Prime Minister wants to emphasize; watch especially the Agriculture seat in the Cabinet, for it may indicate whether or not Agricultural legislation is forthcoming. Watch also the other Cabinet changes, if they take place — they also may reveal the legislative areas which the Prime Minister wants to emphasize. And by no means forget to watch the attitude of Opposition leader Diefenbaker (whether he intends to submit a vote of non-confidence immediately, or shelve it for the time being), and the reactions of the Prime Minister to Mr. Diefenbaker's attitude.

A final area of possible legislative activity, which has not been emphasized in the daily news-media, is in the field of justice and law. Last spring the then Minister of Justice Guy Favreau appointed a Canadian Committee on Corrections, whose purpose it is to investigate Canada's penal system and to recommend reforms to the federal Government. While no recommendations can be expected until next fall, these recommendations may well result in significant legislative changes in Canada's law system.

These then are some of the things we can be looking for, between now and the convening of Parliament. In the meantime, in the articles in this weekly we can concentrate ourselves on some more important matters such as the direction in which our political system and society are going, and the direction in which they should be going. We will interrupt, however, if some important development takes place on Parliament Hill.

H. R. Jonker.

The PAUL CARLSON Story

On November 24, 1964, the attention of the entire world was drawn to the name Paul Carlson, who in the last weeks of his life became a twentieth century symbol of courage and dedication.

Paul Carlson spent years in becoming an outstanding surgeon. Sacrifice and devotion to medicine had prepared him not only for a life of service to his fellow man, but also for a life of economic security. However, Dr. Carlson had learned, at an early age, that his life was not his own. It had been purchased by the living God who desires to exhibit His love through believers in the Lord Jesus Christ.

This inspiring story of God's love, meeting the spiritual and medical needs of the people of Congo through Dr. Paul Carlson, has now been made into a 53-minute, 16mm color film.

Beginning with a dramatic statement of the claims of the mission field upon the Christian doctor, and concluding with a widow's prayer with her children, this film makes a stirring impact upon every viewer.

Through the words of family, friends, collegues, and a United States Government Official, we are able to see Dr. Carlson as husband, father, and brother; as co-worker, student, and friend; but more than these, we see him as Churchman, witness, and martyr; a man whose life marked him as one upon whom the entire world's respect and admiration had been focused.

That Paul Carlson's death had a tragic dimension is an inescapable fact. Having endured many weeks of imprisonment, and having lived under the threat of death much of that time, he was only moments away from safety when a bullet ended his life on a Stanleyville street even as Belgian paratroopers, engaged in a giant rescue operation, filled the sky overhead.

Recognizing that his death was a tragedy, a seemingly senseless waste of human life, should not, however, prevent us from seeing that it was also a triumph. Here, truly, weath was swallowed up in victory.

Whether or not the Church is ever worthy of its martyrs is open to question. Perhaps there have been times in its long history when it has been. When confronted by the kind of devotion, courage, and faith of which Paul Carlson's life was such a moving example, however, we can feel only a sense of unworthiness.

This new film, produced by the Evangelical Covenant Church of America, is being released across the world by Youth Films, Inc., a division of Gospel Films, Inc. of Muskegon, Michigan.

Billy Zeoli, President of Gospel Films, Inc., in announcing the release of the film, said, "In the production of this film, the Evangelical Covenant Church of America has made a contribution of magnificent proportion to the cause of Christ everywhere, and just as rapidly as possible, we intend to make it available to Christians across the world. We are thrilled to have a part in the ministry of this tremendous film which, while honoring a man, will bring glory to God."

". . . He being dead yet speaketh." — Hebrews 11:4.

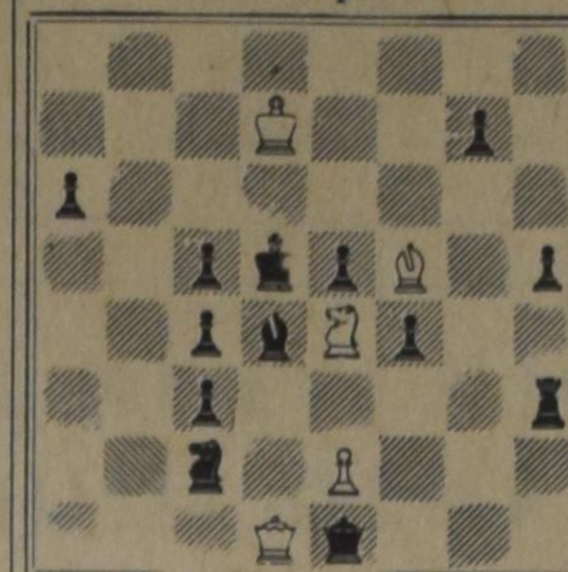
PIETA BACK HOME—Returned to St. Peter's Basilica in Vatican City from the New York World's Fair, Michelangelo's Pieta is viewed by Pope Paul VI. New York's Francis Cardinal Spellman is standing behind the Pope. *(Cablephoto)*

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HF

FIRST SERIES OF PROBLEMS IN DECEMBER

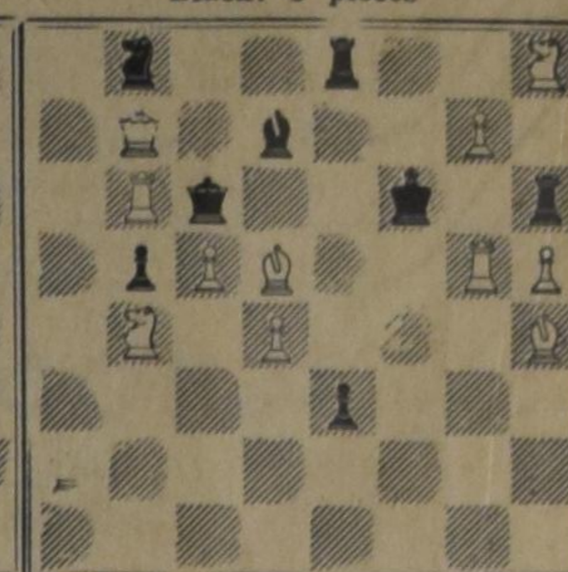
No. 184
Author: K. A. L. Kubbel
Black: 13 pieces

White: 5 pieces

White to play and mate in three moves. 3 points.

No. 185
Author: C. J. Taale
Black: 8 pieces

White: 12 pieces

White to play and mate in two moves. 2 points.

NOTES:

1. Because December is partly holiday time for many of our contestants the second series will be trickier and more difficult than the first one. These problems are rather regular.
2. No. 184 cannot be classified among the easy ones, although the keymove is not really hidden. But the variations contain some surprises. Therefore the full solution is asked for: key, threat if any and all variations.
3. In the class of two-movers No. 185 is exceptional. Find out for yourselves the reason why. Key and threat if any.

NEWS

One of the contestants, John Byl, finished with two others in the second place of the B.C. High Schools Championship 1965. His score was 4½-1½. Very good, John! Congratulations from all of us!

FROM HITHER AND YON

A BIBLE FOR EVANGELICALS

Evangelical scholars at a recent two-day conference decided yet another Bible translation is needed. Though sobered by reports on how much toil was needed to produce existing translations, the twenty-six participants held that the project is feasible.

The consensus was that no present English version does justice both to the meaning of Scripture and to the requirements of idiomatic modern English. The Revised Standard Version drew praise for clarity but questions on Christology. The New English Bible, while fresh and idiomatic, was judged too often an interpretation rather than a translation. Previous evangelical versions were found lacking in consistency and style. The new version will not be cast in the King James mold, either.

Dr. Burton L. Goddard of Gordon Divinity School will head a group to name the continuing fifteen-man project directorate. The conference was the result of preliminary work by a joint committee drawn from the National Association of Evangelicals and the Christian Reformed Church. □

—Christianity Today

OVER FIVE THOUSAND PER SQUARE MILE

In addition to a population of over 12 million human beings, the Netherlands in May 1965 had a registered animal population of 42 million chickens, four million cows, equally four million pigs, 122,000 horses and 38,000 sheep. Not to mention 950,000 ducks.

This means that in the Netherlands, with a total area of 12,968 square miles, 942 human beings share their square mile with 3,256 chickens, 310 cows, 310 pigs, 10 horses, 3 sheep and 74 ducks. With these animals, plus the many dogs and cats added to the human population, each square mile in the Netherlands carries well over 5,000 living creatures! □

—Netherlands News

GOVERNMENT AID TO STUDENT BOOSTED

Although university fees in the Netherlands are as low as $70.- a year, the 1966 budget, published last month, provides grants of 120 million guilders to an estimated number of 84,000 students.

The state institutes on university level in the Netherlands are fully financed by the government. In adition, the "Scientific Education Act" provides for a state subsidy of up to 95 per cent of the net costs to the private universities and other private institutes on university level.

This act is based on the principle that the general interest of higher education and science requires the availability of equal opportunities to both public and private education. The fact that the government subsidizes 95 per cent of the net costs in no way infringes on the freedom of the private institutes.

The annual tuition fee of $70.- in Dutch universities has to be paid for only four consecutive years in the schools of theology, law economics, political and social sciences. In other fields of study exemption from tuition fees is granted after five years. This rule was created to encourage students to stay on for continued research activities.

There is a free health service for students. The premium of the general health insurance is $7.50 a year covering full medical treatment and hospital charges.

Holland has twelve universities, six of which concentrate on a limited number of faculties. (State universities are located in Leiden, Utrecht and Groningen. Amsterdam has a municipal university and a private Protestant one. (The Free University) The private university of Nijmegen is Roman Catholic. The three (state) technological universities are in Delft, Eindhoven and Enschede. The agricultural institute on this level is to be found in Wageningen.

The two institutes of economics are located in Rotterdam, non-denominational, and in Tilburg, Roman Catholic.

In November 1964, 11,200 first year students had registered at the joint Dutch universities and institutes on university level, 22 per cent more compared to the previous year. The increase was largest at the Institute of Economics, Rotterdam, with 52 per cent, followed by Wageningen's Agricultural Institute with a 49 per cent increase. □

—Netherlands News

IN SEARCH OF A MYTH

Excerpts from a speech by Douglas LePan, Principal of University College, University of Toronto.

There can be no doubt that Canada is passing through a period of profound difficulty and trial. What worries me is that in this critical period so few voices are being raised on behalf of the old Ontario strand. The reasons for our silence are understandable and honourable, I think. But the time has come when some wider expression of Ontario views on Confederation and the future of Canada would be healthy and valuable.

We have our own achievements and traditions, and we intend to maintain them. But any discussion on the future of Canada will proceed on false premises unless it is also recognized how we have regarded ourselves and our place in the country; unless it is recognized what we are not as well as what we are. For we are not a nation and have never thought of ourselves as one. I have reason to know that at least the staff of the Royal Commission on Bilingualism and Biculturalism is proceeding on the assumption that there are two nations in Canada, one French-speaking and one English-speaking nation; and when it fails to find one, or as it might put it, when it fails to discern any clear sense of identity in English-speaking Canada or any clear set of values which would distinguish it and set it off from another national entities, the commission becomes cross with us and complains of our lack of energy in neglecting to provide us with a national set of values in English Canada, which would enable us to stand as a counterpart to French Canada.

Apparently it has never occurred to these researchers that their difficulties in finding an English-Canadian nation should lead them to question the whole hypothesis on which they are working. It may fit many of the facts well enough to describe French Canada as a nation. But the facts cannot be made to yield an English-speaking nation. For neither English-speaking Canada nor any of its parts ever thought of themselves in that way; and it will be no good to go on complaining that they have failed to produce a result that they never intended.

Why have we never defined ourselves as a nation? We have never thought of English-speaking Canadians as a nation because we thought there was one nation, Canada, to which we and our compatriots in French Canada equally belonged. □

—Canadian Scene

. . . . Prayer support is something we hear a lot about. It's an intangible but necessary buttress for an organization or individual doing work for the Master.

Our missionary members stress that more important than financial and material support is having a definite group of fellow believers at home who are regularly remembering them in prayer.

It is true that men are greatly needed; it is true that money is needed. But far more needed is prayer. When we pray as we ought, the men, women, and money will come. Conversely, though men came in crowds, they would be of no use unless they were backed by prayer. □

—Christian Medical Society JOURNAL

EDITORIAL PRESENTS INTERESTING FACTS ABOUT CAPITAL PUNISHMENT

The Reformed Presbyterian Reporter carried several interesting facts about capital punishment which is presently being debated in the United States and Canada. It relates that:

— Both the state with the lowest murder rate in the country (Vermont) and the state with the highest murder rate in the country (Alabama) retain the death penalty. So arguments based on crime rates mean little.

— At least six states have restored the death penalty after abolishing it for a while: Washington, Colorado, South Dakota, Kansas, Missouri, Tennessee. Oregon abolished the death penalty, restored it, then abolished it again last year.

— One state believes that some people can be murdered without incurring the death penalty, others not; New York applies capital punishment to murderers of policemen and prison guards only.

Said the Reporter: "The Christian support of capital punishment for murder does not rest on sociological arguments but on the plain teaching of Genesis 9:6 and related passages . . . As Christians we will support the death penalty for murder when the sentence has been passed by a competent court that acts on the basis of carefully screened evidence from reliable witnesses. Such a court must in the nature of the case play no favorites in the matter of wealth, social status, color, or public popularity of the guilty." (RES)

BRAZIL CHURCH PERMITS BAPTISM BY IMMERSION

The Reformed Churches of Brazil (Igreja Evangelica Reformada) in a 9—6 decision declared that there is no principal objection against baptism by immersion. The Synod of the Brazil Churches had earlier asked sister churches in the Reformed Ecumenical Synod for information on their baptismal practices. The result of the information, was obtained via the RES Secretariat, showed a concensus that while there is no principal objection against it, immersion is nowhere practiced.

Moved by pastoral motives, some delegates to the Synod urged the practice of immersion in exceptional cases. The Rev. F. Schalkwijk said, "Although I am strongly convinced of the danger of churchism and personalism in missions, I believe that it would not be right to allow people to go to the extreme Pentecostal groups because of a special mode of baptism." Because of the lack of unity in the Synod, it was decided not to baptize by immersion immediately. The Synod decided to inform the sister churches of this action and to refer to the next Synod the question whether the decision now taken will be put into practice. (RES)

CHURCH IN INDONESIA GROWS FASTER THAN POPULATION

The number of Christians in Indonesia is increasing twice as fast as the growth in population. Ten percent of Indonesians are now Christian. There is a great shortage of ministers and teachers of religion. In Indonesia religious education is required by the government. According to Mr. A. Bakker, teacher at the Theological College in Djokjakarta, the church plans to expand its outreach but is hindered by financial burdens. (RES)

"MOST ORIGINAL THINKER THE NETHERLANDS EVER PRODUCED" RETIRES FROM FREE UNIVERSITY

On October 16 Professor Herman Dooyeweerd gave his farewell address in the Woestduin centre in Amsterdam. As a philosopher he is known especially through his three volume work, De Wijsbegeerte der Wetsidee, (1953) which was translated into English under the title A New Critique of Theoretical Thought. Reminding one of the major work of Immanuel Kant, Dooyeweerd's books are more comprehensive than those of the German philosopher.

The chairman of the Royal Academy of Science in the Netherlands, Mr. G. E. Langemeyer, wrote of Dooyeweerd on his 70th birthday "that he is the most original thinker that the Netherlands has produced, Spinoza not excluded".

In his inaugural address (40 years and 1 day before his farewell) in 1926 Professor Dooyeweerd spoke on the significance of the law idea for the science and philosophy of jurisprudence. He ended that address with the prayer: "Inspire Thou my work in this University, let my weakness be perfect in Thy strength, and give, o Father of all mercies, that love for Thee and for the extension of Thy Kingdom may always continue to burn in my heart, that my steps may never turn from the way of truth that Thou hast revealed to us in Thy holy Son."

In his farewell lecture Professor Dooyeweerd spoke on "The Ecumenical-Reformational Basic Motif of the Philosophy of the Law Idea and the Basis of the Free University." According to him, a Christian university must develop a general philosophical theory of science in which the human attitude of thought and experience is critically-biblically illuminated. Thought, he stated, is always an activity of man, and to be a man means to be bound to God, to stand before His face, coram Deo. In its specific manner, thought must always express the attitude which man takes toward God. Christian philosophizing and scientific activity are driven by the ground motive of God's Word, the Word in which God in Christ turns to man.

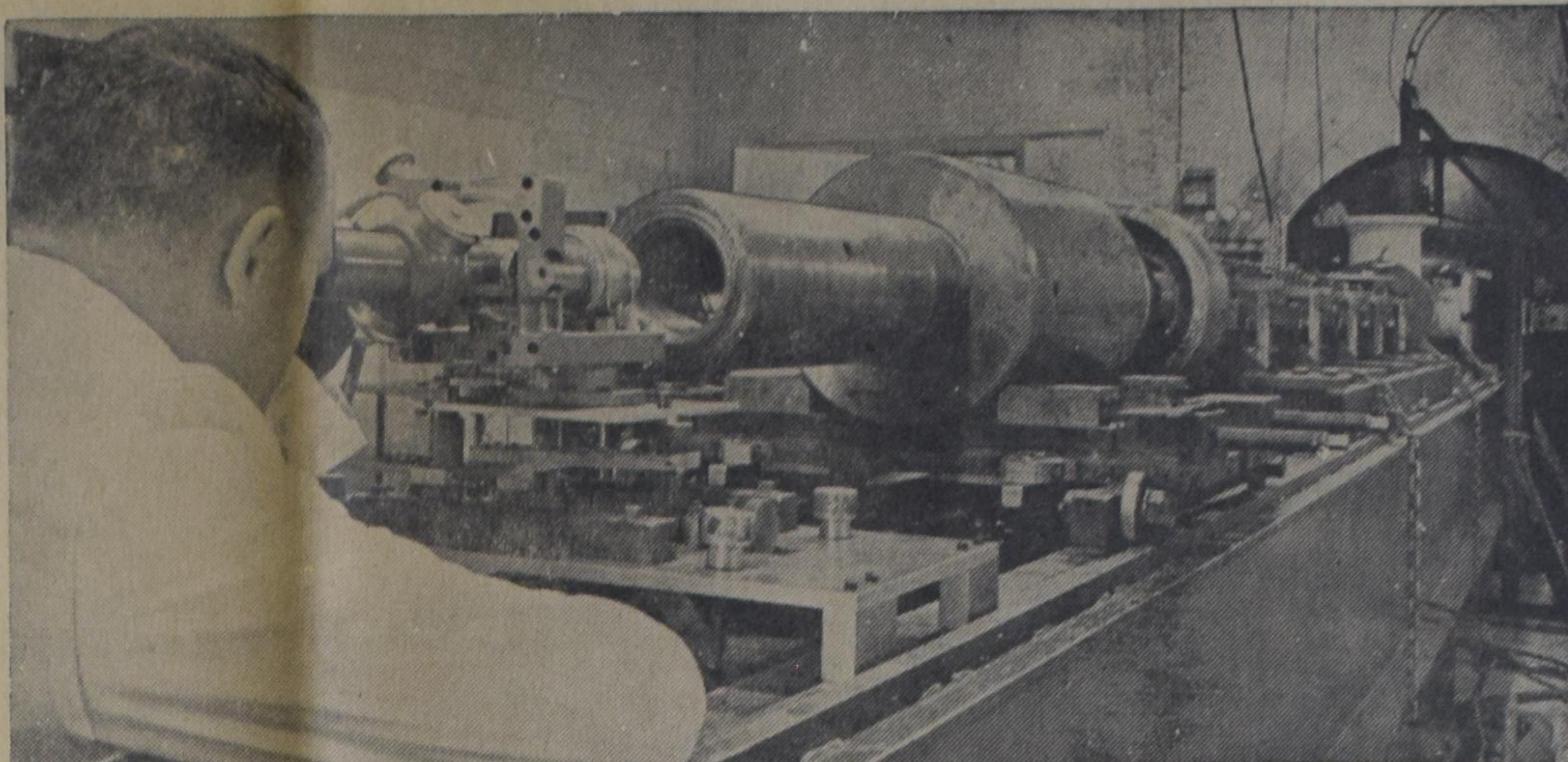
The Rector of the Free University, Prof. De Gaay Fortman, presented Prof. Dooyeweerd with a commemorative volume entitled Philosophy and Christianity. It was hailed as a truly ecumenical work, for eight different countries and all Dutch universities and all basic Western views are represented in the contributions to the book. Even the language is ecumenical: not one word of Dutch. Dooyeweerd said his work should not be known as Calvinistic or Reformed but truly ecumenical-Christian. It can be this, he stated, only if the work is integrally and radically Christian. (RES)

Simulating Problems to be Solved in Outer Space

A Canadian Company in Dynamic Action

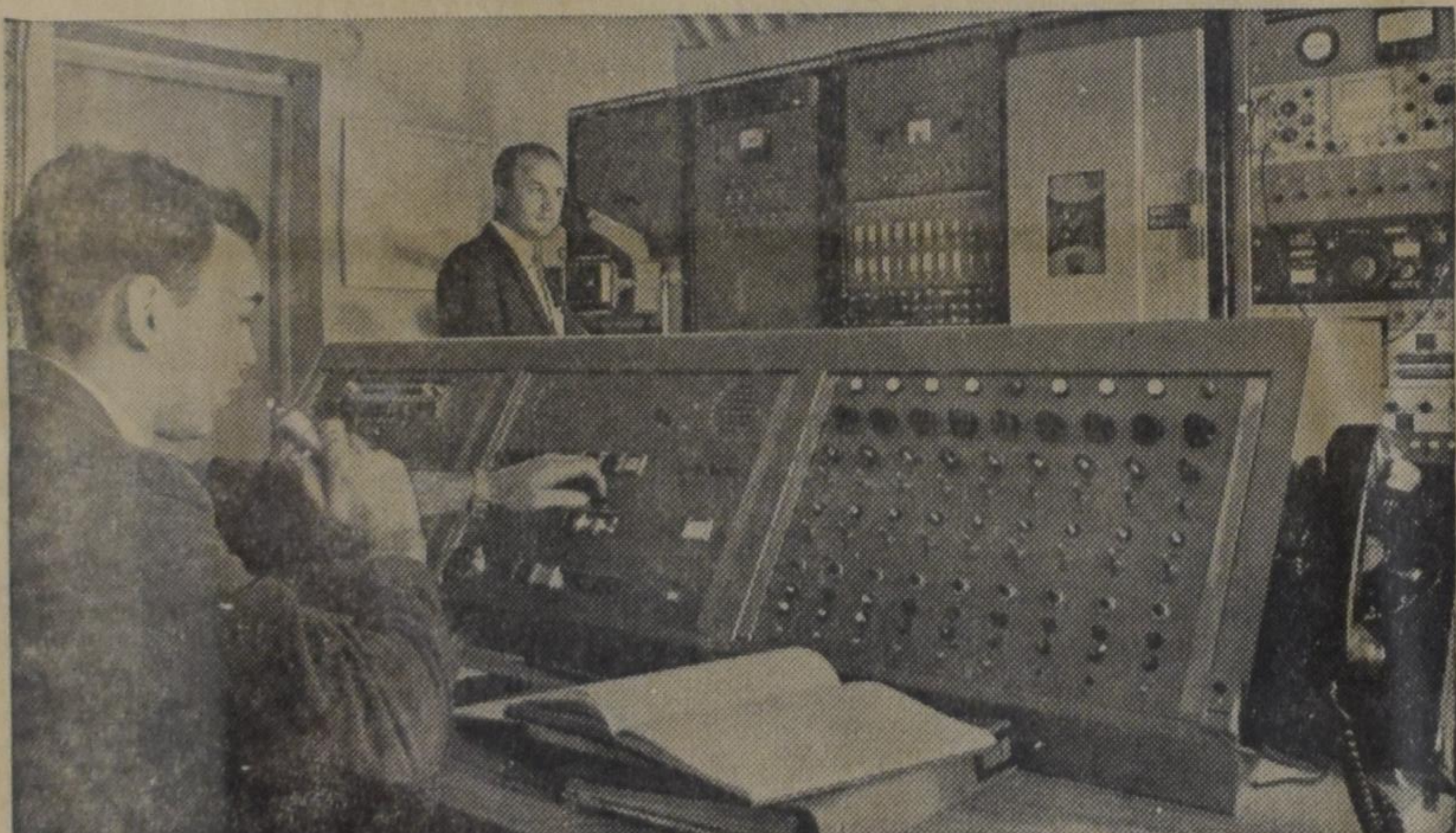
Quietly set amid the peaceful countryside of rural Ontario is an ultra-modern research and development complex that is busy tackling some of the most challenging problems of mankind's immediate future in space. Equipped with gas guns that can propel projectiles up to six miles per second along controlled-atmosphere flight ranges, the Space Sciences Division of *Computing Devices of Canada, Ltd.*, is using the versatile combination of high-speed digital computers and exceptional scientific brain power to delve deep into the mechanics and physics of the spaceship era. The research work, on a 400-acre plot at Stittsville near Ottawa, includes the simulation of meteoroid impact, studies of the functioning of high "g" telemetry, the phenomena of vehicle re-entry and other vital aspects of space technology. These experiments involve the observation by electronic cameras of effects produced by super-speed (30,000-feet-per-second) projectiles of many different shapes, sizes and materials impacting on equally varied targets. Other experiments measure the efficiency of electronic components during rapid acceleration (high "g") and study the brilliant light generated at the moment of hypervelocity impact. Already in the business of providing essential services for various government, university and private enterprise space projects, the company's deep involvement in the infinite field of applied spatial research will help assure the future of the country's growing space industry, assist in fostering the adventurous spirit of Canadian scientific endeavor and perhaps encourage more businessmen across the nation to reach for the stars.

Below: Hypervelocity gas gun is lined up optically before firing projectiles into flight chamber.

NATIONAL FILM BOARD PHOTOSTORY

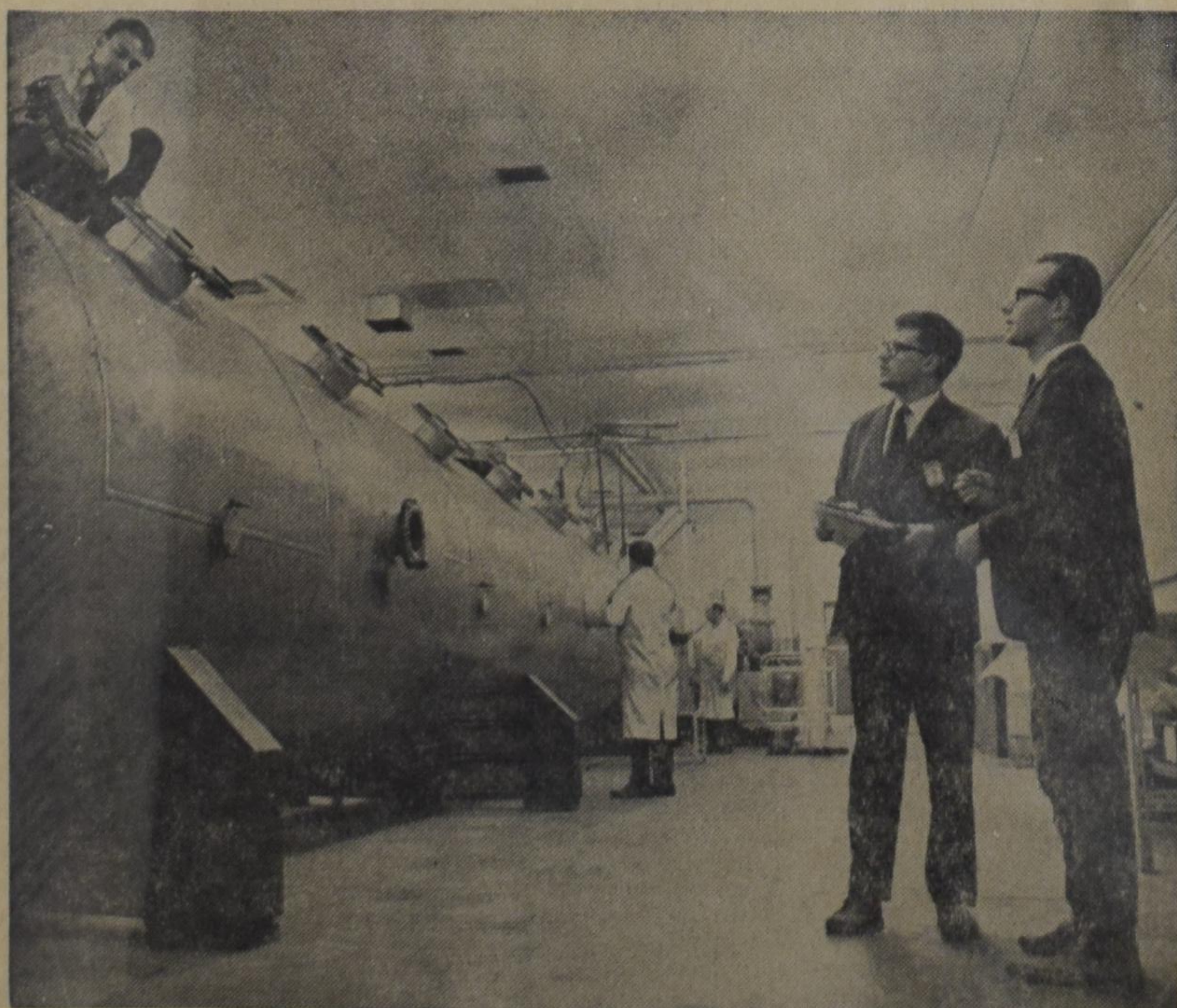

Control console and data recording apparatus is manned by Richard Lalonde and Jean-Claude Castonguay in remote, blast protected, operations room of aero-ballistic free flight laboratory.

Bob Gruno and Gerry Brown examine specimen telemetry component imbedded in clear plastic. Such components, encased in plastic, are tested for ability to perform while under high "g" acceleration or deceleration.

Chamber, above, can be evacuated by pumps to produce similar environment to near-vacuum of outer space, enabling impact conditions to be studied under almost authentic conditions.

—*photos by Ted Grant, story by John Ough*

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements $3.00
Engagement-announcements $3.00
Marriage and anniversaries $4.00
Notifications of death $4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.
For "letters under number" 50¢ extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Christian Courier
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

We are happy to announce that the Lord has entrusted us with another child

CORINNE AUDREY

A sister for Peter, Lucille, Edith, Dirk and Glenda.
Kornelis and Audrey Muller.

Octobér 22nd, 1965.
R.R. 1, Murillo, Ont.

Mr. and Mrs. Uitze Vander Wier are happy to announce the marriage of their daughter

MARY

to

MR. HARRY VERSTEEG

the Lord willing on Thursday, December 2nd, 1965 at 7:30 P.M. in the Christian Reformed Church in Wellandport, Ont.

The Rev. P. van Egmond of Kingston, Ont. will officiate.

R.R. 2, Smithville, Ont.

More Subscribers is a must for the expansion of our paper. Would you lend us a helping hand ?

The Rev. Mr. and Mrs. Wiebe van Dijk announce the marriage of their daughter

CLASINA INEKE
to
MR. WALTER NEUTEL

D.V. on Saturday, December the eighteenth, nineteen hundred and sixty-five at 3:30 p.m. in the Bethel Christian Reformed Church in Acton, Ontario.

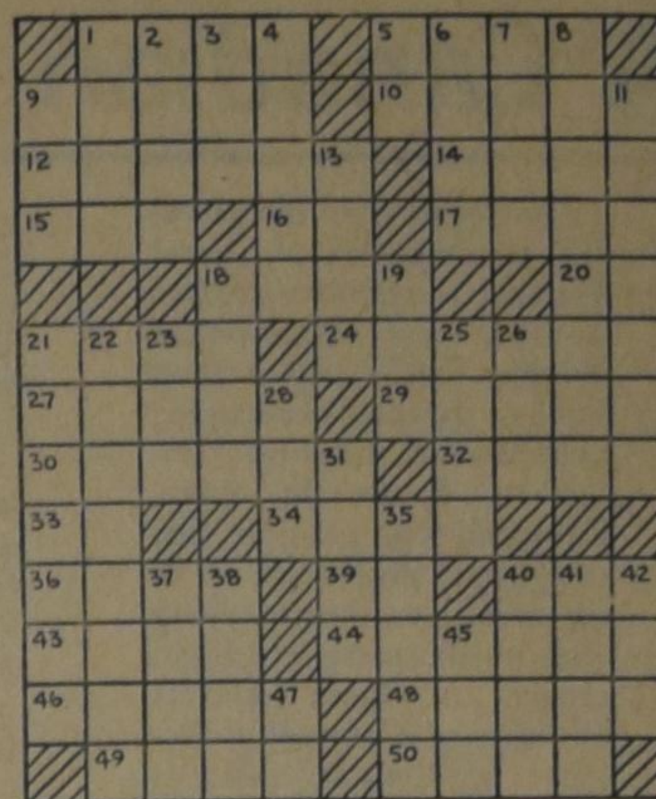
The consistory of the Holland Marsh Christian Reformed Church, expresses its sincere sympathy to Mrs. Rupke. elder Chris Rupke, Sierk Rupke, and families in the passing of their husband and father respectively,

MR. JOHN RUPKE

May the Lord comfort and sustain the bereaved family with His Word and Spirit.

Rev. J. Hanenburg, Pres.
Mr. R. W. Van Dyke, Sec'y

CROSS WORD PUZZLE

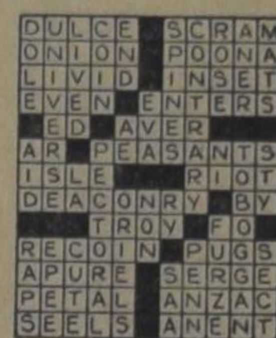

ACROSS

1. Divan
5. Beer ingredient
9. Gain knowledge
10. —— puff
12. Infuriate
14. Nuque
15. For Sale, For Rent, Wanted, etc.
16. Verbal ending
17. Gumbo
18. Tenor solo
20. Glacial ridge
21. Luminary
24. Eton or Harrow
27. Adhesive mixture
29. Rich cake
30. The Last Frontier State
32. Minus
33. Palm: Braz.
34. Departure
36. Doctrines
39. Look
40. Cry convulsively
43. Oriental nurse
44. Allure
46. Beer
48. Angry
49. Brood of pheasants
50. Molding

DOWN

1. Dispatch
2. Rows
3. Friar's title
4. Wrath
5. Son of: prefix
6. Italian river
7. Ooze
8. Main arboreal supply lines
9. Meadow
11. Child's disease
13. Goddess of mischief
18. Companion of crafts
19. Behave
21. Roomy
22. An amulet
23. Man's name
25. Woody hill
26. Mineral source
28. Piece out
31. Wheel shaft
35. Type of architecture
37. The "Three Wise Men"
38. Workshop
40. "White Elephant" land
41. Eight: prefix
42. Insect
45. Attempt
47. Music note

SOLUTION to previous Cross Word Puzzle

Buy from the People who Advertise in this Paper

Servant of Slaves

BY

GRACE IRWIN

(47)

Once instructed, her quick eyes and mind saw and noted with a sensitiveness of perception which made him feel — though now happily — slow and dull by comparison. And when, one warm May evening, he spread his full-skirted blue coat for her and, as they lay on the grass, pointed out the constellations by name, her thrilled interest made him long to know five times as much, in order to awaken again and again the admiration in her voice.

That was sheer marvel! To be tolerable to her had been his almost eclipsed hope. To be in some measure loved by her, was overflowing grace. But to be admired, to have her take pride in him, think his knowledge and abilities remarkable, that was beyond all expectation. He thought of his degraded isolation on the **Harwich**, his helpless misery at the mercy of P.I., his brutalized weakness under Clow, and was staggered at the contrast.

But the contrast sharpened the edge of this approaching separation. How could he bear to be torn from her for twelve, perhaps sixteen long months? They had only once been more than an hour separated. Now for weeks and months he would not know if she were well or ill — or if she were alive. She could be with child and he would not be with her, die bearing it and he would not hear. With the speed of gloomy thought he had lost her and returned to a desolate existence almost before Manesty's letter had fluttered from her limp hand to the floor.

He heard a strange sound and looked up. It was seldom that they sat apart in their room, but in the depression of the news he had not moved over to her. She was still sitting but with her back to him and he thought —

"Polly, dear," he said, unbelieving, "you're not crying, are you?"

She stamped her foot.

"Of course, I'm crying, silly. Do you think I can marry you and learn to love you and have you go off in a little ship half the world away for years and — I knew this would happen! That's why I told you to stop asking me. But you would keep on. You persisted. And now —"

John sat appalled. Did she mean that she regretted it? Was she angry that he had brought this upon her?

There was the sound of a small tempest as Mary swept across the room, flung herself on his knee, into his ready arms, and rubbed her tear-wet face against his.

"Oh, John, I'm so glad you kept on. Thank God, you didn't do what I told you!"

"You mean," said John rather wistfully when he stopped kissing her, "that you love me even if I spend the money I should use for your support on — lottery tickets?"

It was a sore point with him and one which he could not quite settle with his conscience. When the thought of separation had forced itself on him during the past months, he had wished to find some way of providing for Mary that would not necessitate his going to sea. During one of these periods, Jack had come down from London, full of grandiose schemes to be carried out with money from a state lottery for which he had purchased a ticket. Lotteries had been grawing in popularity during the years John was at sea and the idea was new and fascinating. At Jack's suggestion, John had commissioned him to purchase a ticket. During the period of waiting, he had prayed that the Lord's will might be done in the matter and that he would be content in either case. He drew a blank and maintained a spirit of quiet resignation, until the next opportunity came his way. Then it occurred to him that one failure did not necessarily signify God's opposition. Had he not achieved success with Mary only by persistence? So the purchase of another and then another ticket was preceded each time by specious argument which satisfied his logic but not his conscience. When he had run a few pounds in debt — for Jack showed both a brotherly and a friendly interest in enabling him to quit the sea — he added to his pure resolves regarding the expenditure of the coveted prize, a solemn vow. If he won, he prayed, hoping that the Lord would not consider his promise in the light of a bribe, he would give a generous sum to the poor. Wrapped up in his own concerns, anxious for Mary's comfort, he had not before assumed any responsibility for them.

Alas! they were not to benefit from his belated concern. In this lottery too he drew a blank, and in his final desperate attempt to retrieve all losses, he was likewise disappointed. He had stopped then, seventy pounds — over a year's pay as Captain — in debt. And then he had told Mary, blurting out the story in a mixture of penitence and relief, for only the hope of giving her a glad surprise had counterbalanced his feeling of guilt at the concealment.

She had grown grave at the telling, with the preternatural gravity which moulded her face into pure childish lines. It was foolish to be afraid, he told himself as he waited, but he was, terribly afraid, of disapproving her, of losing the respect and admiration which were unspeakably precious to him. The ticking seconds of silence seemed interminable.

"I don't blame you for being angry, Polly. You have every right," he said tentatively.

Then, suddenly as always, her gravity broke in a wave of laughter, and the clear eyes which looked directly into his were crinkled with amusement at her self as at him.

"Oh, John, what right have I to be angry? What should I have done if you had won a thousand pounds?"

The contrast between this hypothesis and the true statement made him wince.

"I should have said," she continued steadily, "what a wonderful husband you were, and how courageous and persistent you had been in refusing to be daunted by failure, and how it showed your love because you didn't want to leave me. Wouldn't I now?"

"Bless you, my charmer," said her bemused husband, "I suppose you would. But —"

"Well," said Polly practically, "it's just as true. You are the same and you've acted in exactly the same manner. It isn't your fault that you didn't win. So how can I be angry?"

And that, as far as she was concerned, and to John's increasing adoration, was final. The matter for her was closed. Even when John, goaded by something rather more than his sense of failure, re-opened it as he did now, she did not diminish her initial generosity by belated recriminations.

"But I wanted to buy you that new green gown," he persisted ruefully.

"Don't you like me in this one?" She spread the folds of blue sprigged muslin out over his knees. "And I should far rather have it new when you come home. It's to please you I'll wear it, not to please others when you are away."

"Is it any wonder I love you?" asked John with the air of one who demands an honest answer. "I could be unselfish enough almost to be thankful that I love you more because the pain of parting must be proportionately less for you but —"

"Is that true, indeed?" said Mary indignantly. "How do you know you love me more than I do you?"

"Because I've loved you so much longer, in the first place," said John. "You know quite well that it was pity and kindness, not love, which made you consent to marry me."

Her face became dreamy with reminiscence.

"Wasn't it?" he persisted.

"Yes. And yet that is not all the truth. I really had to give in — sometime."

He looked at her wonderingly.

"I suppose I should tell you. I don't understand it. But when I was fourteen, just as soon really as I realized how you felt about me — and long before the thought was at all acceptable — I knew somehow that sooner or later I should be yours. Don't ask me how, or why I fought against it. I can't account for the feeling. I just know it was always there. And as for comparisons, your love has merely continued while mine has been growing —"

"And hasn't mine grown likewise?" John interrupted this heresy. "I thought I couldn't love you more when I married you. But I loved you then, as they say, for your looks — something for which you could never love me! I had none of the endearments, none of the thousand and one favours to be grateful for —"

Mary took his face in her hands.

"You are always so sure, John, that you aren't handsome, that —"

"I'm not," said her husband honestly. "And you know it, Polly. Look at the width of my face. Besides, my hair isn't smooth, yet when I wear a wig in company, I feel that it looks foolish. And —"

"You look like a man, not like a wax dummy," said Polly firmly. "And I'm very glad of it. Your mouth is — it's yours and not like anyone else's. I'm glad of that. And your eyes are the dearest in the world. And there is nothing about you that I would have changed in any particular — except that I wish, I wish you didn't have to go to sea. When you were up in London an hour seemed longer than days or weeks seemed formerly. So please stop this depreciation of a face which is very lovely to me" — she leaned forward and kissed each offending feature gravely, then bent back and surveyed his still imprisoned face with laughing eyes that were not far from tears — "my Pretty Dear!"

"O my Dearest!" The passion which had fed so long on hope alone flourished on such heady sustenance. "If I were not a Christian I should worship you. Even so, I am afraid I do, God forgive me. You were my idol for years and I fear there is still idolatry in my love for you. Pray for me, my precious, that I may not tempt God by exalting you to His place."

"Then you will have to pray for me," said Polly. "Three months ago — even a month since — I should not have known what you meant or how anyone could feel so about another person. Now I understand. And if God is angry with you for idolatry, He will be with me too."

The question was by no means an academic one and kept recurring, as young Captain Newton walked with Mr. Manesty through Liverpool, estimating and ordering quantities of timber for barricadoes, sailcloth for replacements, dry supplies of food for crews and the hoped-for cargo, bales of cloth, kegs of gunpowder, hogsheads of rum, cider, and brandy to make up the "bars" for trading. The agony of his separation from Mary had shocked him out of the honeymoon paradise of their five months together and awakened him to a startled realization of his backsliding. In his gratitude for his married happiness, in the essential goodness of that happiness, he had insensibly made it the main object of his life, rested in it, content as though it were eternally abiding. Now, torn from his idol, realizing not only that his idol could not help him but that he was powerless, in spite of his love, to divert any catastrophe from her, he was thrown back on the Giver whom he had largely forgotten in the gift.

(To be continued.)